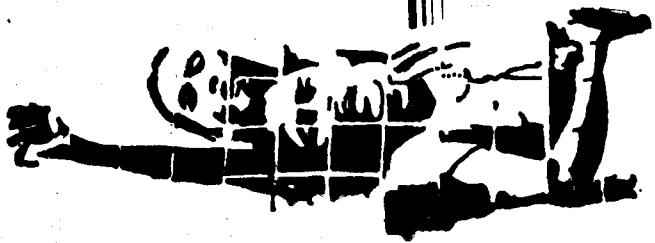

பெண்களின் உரிமைக்கான ஒரே சஞ்சிகை

வினாக்கள் குரு

இல. 7 - 1984

“பெண்ணின் குரல்”

அமைப்பின் குறிக்கோள்கள்

பெண்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளை அடிக்கடி கூடிக் கலந்துரையாடி, பொது உடன்பாடு காணக்கூடிய விடயங்களில் கூட்டு நடவடிக்கை எடுக்கும் பெண்கள் குழுவாக, 1978 செப்தம்பர் மாதத்தில் “பெண்ணின் குரல்” (காந்தா ஹன்ட) அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது.

எமது நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் சருக்கமாகக் கீழே தருகின்றேம் :

1. பெண்களின் சமூக பொருளாதார, அரசியல் சட்டரீதியான உரிமைகளுக்காகவும் இலங்கையின் அபிவிருத்தியில் பெண்களை முழுமையாகப் பங்கு கொள்ளச் செய்வதற்காகவும் உழைத்தல்.

2. அரசாங்கக் சொள்கைகள் பெண்களை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப் பிடுவதற்கு அக்சொள்கைகளை பிரிசீலனை செய்தல். அரசாங்க மற்றும் தனியார் துறைகளின் பொருளாதாரம், வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்கள் என்பன பெண்களை எவ்வளவு தூரம் பாதிக்கின்றன என்பதை மதிப்பிட்டு அவற்றின் கண்ணேட்டங்களையிட்டு எச்சரிக்கையோடும் விழிப்போடும் இருப்பதோடு, அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல்.

3. பெண்களின் பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக நாடு முழுவதும் கூட்டங்களையும், கலந்துரையாடல்களையும் ஒழுங்கு செய்தல். மேற்படி உரையாடல்களை நடத்துதற்கு பெண்களின் குழுக்களுக்கும், இயக்கங்களுக்கும் பேச்சாளர்களை அனுப்பி உதவுதல்.

4. பெண்கள் சம்பந்தப்பட்ட ஆய்வுகளை, மேற்கொண்டு அவற்றின் பெறுபேறுகளை - நகர - கிராம - தொட்டப்புற மற்றும் பெண்கள் அமைப்புகளுக்கும் விரிவாக்கல்.

5. பெண்களினது பிரச்சினைகளைப் பற்றி பெண்களதும் ஆண்களதும் விழிப்புணர்வை உயர்த்துவதற்காக புத்தகங்களையும் பிரசரங்களையும் வெளியிடுதல், அவசியமான மொழிபெயர்ப்புகளைச் செய்தல். வெகுஜனத் தொடர்பு சாதனங்களுக்கு கட்டுரைகளையும் சருத்துக்களையும் வழங்கல்.

6. மனிதர்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றிய “பெண்ணின் குரல்” அமைப்பின் கருத்துக்களைப் பெண்களின் பரந்த அணியினர் மத்தியில் விதத்தில் சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் ஆகிய மூம்மொழிகளிலும் தொடர்ச்சியாக சஞ்சிகையொன்றை பிரசரித்தல்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நோக்கங்களையும் குறிக்கோள்களையும் ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கு எமது அங்கத்துவம் உரித்தாகும். அங்கத்துவ சந்தா வருடம் பத்து ரூபாவாகும்.

விபரங்களுக்கு :

“பெண்ணின் குரல்” (காந்தா ஹன்ட)

1, ஜயகௌந்தா ஒழுங்கை, கிருல் வீதி,
கொழும்பு-5.

எமது கருத்து

பெண்ணின் குரலின் இந்த இதழ் பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் பற்றி விசேட கவனம் செலுத்துகின்றது. பெண்கள் அன்றாடம் பலவிதமான வன்முறைகளுக்கும் உள்ளாகின்றனர். வீதிகளிலும் வேலை செய்யும் இடங்களிலும் ஆண்களின் சேட்டைகளுக்கு ஆளாவதையும் வீட்டில் கணவனுடைய அல்லது தந்தையுடைய ஏச்சக்கும் துன்புறுத்தல்களுக்கும் உள்ளாவதையும் சமூகத்தில் வேறு வகையான வன்முறைக்கட்டும் கற்பழிப்புக்கும் உள்ளாவதையும் இன்று சர்வசாதாரணமாகக் காணலாம். இன, மொழி, வர்க்க வேறுபாடின்றி பெண்களுக்கு எதிரான இல் வன்முறைகள் இன்று உக்கிரமடைந்து வருகின்றன.

பெண்களுக்கு எதிரான பல வகை வன்முறைகள் பற்றியும், சமீப காலமாகப் பெண்கள் இயக்கங்கள் அதிக அக்கறை காட்டி வருகின்றன, வன்செயல்களுக்கு இரையாகும் பெண்களைப் பற்றி எமது தேசியப் பத்திரிகைகள் அதிகளை செய்திகளையும் பிரசரித்து வருகின்றன. இவற்றை நோக்கும் போது, பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் சமீபகாலமாகவே இடம்பெறுகின்றன என்று என்னத் தோன்றலாம். பலர் இத்தகைய கருத்தையே கொண்டுள்ளனர். “தற்காலத்தில்தான் நிலைமை மோசமாகியுள்ளது; ஒழுக்கச் சிர்கேடு மலிந்துள்ளது; கலியுகத்தின் இயல்பு” என்று பலர் கூறுகின்றனர். ஆனால் உண்மை வேறு. பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் காலம் காலமாக எமது சமூகத்தில் தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றன. எமது புராணங்களும் காவியங்களும் இதற்குச் சான்று கூறுகின்றன. சிதையை அவளது விருப்பத்திற்கு மாருக இராவணன் தூக்கிச் சென்றதும், திரெளபதியை ஆண்கள் குழந்தீருத்த அரசபையின் நடுவில் துகிலுரிய முயன்றதும் அகவியைக் கல்லாக்கியதும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை மனோபாவத்தின் அடையாளங்கள் ஆகும். சிதையும், திரெளபதியும், அகவிகையும் இலக்கியத்தில், இடம்பெற்றனர், அவர்களுக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டது என நாம் கூறுகிறோம். ஆனால் அறிய ப்படாமலே எத்தனையோ சிதைகள்... பேதைகள்...

இவ்விடத்தில் முக்கியம் என நாம் கருதும் ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறோம். “பெண்களைத் துன்புறுத்துவதும், அவர்களுக்கு எதிராக வன்செயல்

களை மேற் கொள்வதும் நாகரீகச் சீரழிவு நிலவும் மேற்கு நாடுகளிலே தாம் இடம் பெறுகின்றன. எமது நாடோ தர்மம் குடி கொண்ட நாடு. எமது சமூகமோ பெண்ணைத் தெய்வ மாகக் கொண்டாடுவது. எனவே எம்மத்தியில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளைக் கானுதால் முடியாது” என்று பலரும் கூறுகின்றனர். ஆனால் உண்மையான விபரங்கள் எமக்குத் துயரத்தையும் அதிர்ச்சியையும் தருகின்றன. பெண் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக, பெண் அனுபவிக்கும் துன்பங்களும், கொடுமைகளும் அளப்பரியவை. இவற்றை எவரும் கவனிப்பதில்லை இவை இயல்பானவை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகின்றன. ஒரு பெண் பலாத்காரம் செய்யப்பட்டால், அவள் அவமானத்துக்கு உள்ளாகிறார். அவளைச் சமூகம் புறக்கணிக்கிறது, அவள் தீண்டத்தகாதவள் ஆகிறார். ஆனால் குற்றம் புரிந்தது ஆணை எவரும் குறைகூறுவதில்லை. எமது சட்டங்களும் ஆணுக்குப் போதுமான தண்டனை கொடுப்பதில்லை, ‘‘பெண்தான் எக்சரிக்ஷன்யாக இருக்கவேண்டும்’’, ‘‘ஆம்பிளை சேறுகண்ட இடத்தில்மிதித்து, தண்ணி கண்ட இடத்தில் கழுவுவான்’’ என்று சாதாரண மக்களிடையே வழங்கும் பழமொழியும் இது பற்றிய சமூகக் கருத்தோட்டத்தை எமக்கு உணர்த்துகிறது. இத்தகைய கண்ணேட்டம் கண்டிக்கத்தக்கது; இது நீங்க வேண்டும் என்று பெண்ணின் குரல் கருதுகிறது. பெண்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் இந்த அநீதிகள் பற்றிய விழிப்புணர்வைச் சமூகத்தில் தோற்றுவிப்பதற்கு எம்முடன் இணையும்படி, அக்கறையுள்ளவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் சமூகத்தில் அதிகரித்து வரும் வன்செயல்களுடன் தொடர்பு கொண்டவை. அகிம்சையின் தத்துவங்களைப் பற்றி அடிக்கடி எமது நாட்டில் பேசப்பட்ட போதும், நாம் வன்முறைகள் மலிந்த சமூகத்தில் வாழ்கிறோம் என்பதே இன்றைய உண்மை. அரச வன்முறையில் இருந்து தனிப்பட்ட வன்முறை வரை இவை பல் வேறு வகைப்பட்டவை. 1983ம் ஆண்டு ஜாலையின் இன வன்செயல்களில் இருந்து இன்றுவரை நாட்டில்தொடரும் வன்செயல்கள் இன்றைய சமூக நிலைமையை வெளிப்படுத்துவன் ஆகும். இராணுவத்தினராலும், பொலிசாராலும், வேறு அரசநிறுவனங்களாலும் மேற் கொள்ளப்படும் வன முறைகள் அதிகரித்து வரும் அரச வன்முறையின் உதாரணங்கள் ஆகும்.

பொதுவான இந்நிலைக்குப் பெண்கள் பலியாவது இன்று சகஜமாகிவிட்டது. இனவன்செயல்களின் இரையாகவும் மறியல், வேலை நிறுத்தம், அமைதியான ஊர்வலம் ஆகியவற்றில் ஈடுபடும்போது தாக்கப்படுவதையும் காணலாம், ஒரு உதாரணம்; கடந்தவருடம் மார்ச் 8ம் திங்டி கொழும்பில் அமைதியான ஊர்வலம் ஒன்றை நடத்த முயன்ற போது பாராஞ்மன்ற முன்னள் பிரதிநிதி யான திருமதி விவியன் குணவர்த்தினு உட்படப் பல பெண்கள் பொலிலாஸினால் தாக்கப்பட்டு, பொலில் நிலையத்தில் தடுத்தும் வைக்கப்பட்டனர். இவற்றுக்கும் மேலாக நாட்டின் வடபகுதியில் இடம்பெறும் செயல்களுக்குப்

பெண்களும் ஆளாகின்றனர், சமீபத்தில் பூவரசங்குளம் பஸ் படுகொலையின் போது பெண்பிரயாணிகள் இம்சிக்கப்பட்டனர்; கரணவாய் கிராமத்தைச் சேர்ந்த பத்தொன்பது வயது கர்ப்பினிப் பெண் கலாவதி தனது குடிசையில் நித்திரை செய்யும் போது குண்டுதாக்கி மரணமானார்; நாட்டில் அதிகரிக்கும் வன்முறைச் சூழலில் பெண்கள் சிக்குண்டு பலியாவது குறித்து எமது நாட்டுப் பெண்கள் இயக்கங்கள் எச்சரிக்கை அடைய வேண்டுமென்பதை இச்சம்பவங்கள் எமக்கு உணர்த்துகின்றன.

சட்டத்தை நிகைநாட்டுவோர் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் பற்றி, குறிப்பாகக் கற்பழிப்பு பற்றி அதிகம் கருத்தைச் செலுத்துவதில்லை. இதையிட்டு நாம் மிகுந்த விசனமடைகிறோம். பெண்கம் கற்பழிப்பு கொலைவழக்கில் பிரதான சந்தேகநபர் பிணையில் விடப்பட்டதும், இன்னேர் கற்பழிப்பு வழக்கில் பாராஞ்மன்றப் பிரதிநிதி ஒருவர் பிணையில் விடப்பட்டதும், பெண்கள் குழுக்கள் இவ்விடயத்தில் அக்கறை ஏடுக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது. மேலும் இத்தகைய வழக்குகளைத் தொடர்ந்து கவனிப்பதும், இது தொடர்பான சட்டங்களில் திருத்தங்களை வலியுறுத்தலும் அவசியமாகும்.

இத்தகைய வன்செயல்களுக்கு எல்லாம் மேலாகப் பெண்கள் உள்ளாகும் வன்முறை வீட்டில் இடம் பெறவது ஆகும். எத்தனையோ பெண்கள் நாளாந்தம் கணவனுடைய ஏச்சக்கும் துன்புறுத்தலுக்கும் ஆளாகிறார்கள். சில சமயங்களில் தந்தை, மூத்தசீகாதரர்கள், ஆணால்வினர் களும் இதில் பங்கெடுக்கின்றனர் இதில் பரிதாபகரமான

விடயம் என்னவெனில் தாம் வன்முறைகளுக்கு உள்ளாகிறோம் என்பதைப் பெண்களே உணர்வதில்லை. இது மாத்திரமன்றி, வீட்டில் நிகழும் வன்முறை குறித்து எவரும் வெளிப்படையாகக் கடைப்பதும் இல்லை இவை இயல்பான வையாக, பெண்ணினத்தின் தலைவிதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு விட்டன. இவை குறித்து நாம் ஆழ்ந்த அக்கறை செலுத்த வேண்டும். நாளாந்தம் வீட்டில் துன்புறுத்தல்களுக்கு உள்ளாகி உணர்வு மரத்துப் போன பெண்கள் எம்மில் அநேகர். எவரும் எவரையும் எவ்வகையிலும் துன்புறுத்த எந்தச் சட்டமும் இடம்கொடுக்கவில்லை. அன்றாடம் தாம் அனுபவிக்கும் இத்தகைய இன்னல்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு பெண்கள் மத்தியில் அதிகரிக்க வேண்டும் என நாம் கருதுகிறோம்.

பெண்ணின் குரல் அமைப்பு, இவ்வருடம் பெப்ரவரி-மாதம் பெண்களும் வன்முறையும் என்றதலைப்பில் ஒரு கருத்தரங்கை நடத்தியது. ஆகஸ்ட் மாதம் கற்பழிப்புத் தொடர்பானசட்டங்கள் பற்றி இன்னேர் கருத்தரங்கை நடத்தியது. பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் பற்றிய பிரச்சனைகளை வெளியிடுகிறது. தெரியப்படுத்தலே இக்குருத்தரங்குகளின் நோக்கமாக் அமைந்தது.

இந்த இதழில் பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் என்ற கருத்துப்பற்றி சிந்திப்பதற்கு இடம் அளிப்பதன் மூலம் இப்பிரச்சனை தொடர்பான பிரசாரத்தை ஆரம்பிக்கலாம் எனக் கருதுகிறோம். இப்ரமுயற்சியில் எமக்கு ஆசரவு வழங்கும்படி எமது வாசகர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறோம்.

ஜூலை 1983 இன வன்செயல் பெண்ணின் குரல் வருந்துகின்றது

பெண்ணின் குரல் (காந்தா ஹண்ட) இயக்கத்தில் செயற்குமுனினராகிய நாம் 1983ல் ஜூலையின் துக்கரங்மான சம்பவங்களினால் ஆழ்ந்த வேதனையடைந்துள்ளோம். பெருந் தோட்டப் பகுதிகள் உட்பட இலங்கையின் பல வேறு பகுதிகளிலும் தமிழருக்கெதிராக நடைபெற்ற தாக்குதல்கள், கொள்ளோகள், தீவைப்பு, கண்முடித்துச்சமான வன்செயல்கள் ஆகியவற்றை நாம் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம். குழப்பம் நிகழ்ந்த நாட்களில் சட்டமும் ஓழுங்கும் முற்றுக்கூட செயலிழந்தமை, சிறையில் தமிழ் அரசியற் கைதிகள் கொலை, குண்டர் கும்பல் சட்டத்தைத் தமது கைகளில் எடுத்துக்கொண்டபோது நடைபெற்ற படு கொலைகள், ஆகியன சட்டத்தின் ஆட்சியை மதிக்கும் எம் போன்றேருக்கு மிகவும் அச்சத்தையும் வேதனையையும் அளித்துள்ளது.

சமீபத்தைய வன்செயலின் போது தமது சீவானேபாயம், உடமைகள், நண்பர்கள், உறவினர்களை இழந்தோருக்கு எமது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெளிவிக்கிறோம். சிறு பான்மை சமூகங்களிடையே தொடர்ந்து நிலவும் அச்சம், ஏக்கம் குறித்தும் நாம் மிகுந்த கவலை கொண்டுள்ளோம்.

எனினும் இந்நாட்டின் இருள்மிகுந்த அந்த நாட்களில் தமிழர்களைப் பலர் காப்பாற்றியது மாத்திரமன்றி, அவர்களுக்குப் புகலிடம் கொடுத்தமையை இட்டும் நாம் மகிழ்ச்சி யடைகளிடையே இருக்கிறது. வன்செயல்களையும் காடைத்தனங்களையும் எதிர்க்க சகல இனத்தினரும் எடுத்த கூட்டு முயற்சிகள் பல தடவைகளில் வெற்றிபெற்றமையும் எமக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கிறது.

இனமேலாதிக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கோட்டா பெண்ணிடமை, பெண் ஒடுக்கு முறை ஆய்விவற்றுடனும் இன்னத்திருப்பதால், எமது சமூகத்தில் வளர்ந்து வரும் இனவாதம், பெண்களாகிய எமக்கு கவலையளிக்கிறது. இம் மேலாதிக்கம் (குறிப்பாகப் பெண் களுக்கும் சிறுபான்மையினருக்கும் எதிரான மேலாதிக்கம்) ஜனநாயக உரிமைகளுக்குப் பங்கம் விளைத்து, தொழிலாளர்களின் சகல பிரிவுகளையும் ஒடுக்கும், குறிப்பாகப் பெண்களின் உரிமைகளை நக்குக்கும் ஆட்சியாக்கக் கொடுக்கையடைய அரசாங்கத்திற்கு வழியமைக்கும் அபாயமுடையது. பெண்கள் என்ற வகையில் எமது அடிப்படை உரிமைகளை வாழ்க்கை, சுதந்திரம், சமத்துவம், அரசியற் சுதந்திரம் ஆகியவற்றிலுள்ள எமது உரிமைகளை நாம் கெளரவிக்கிறோம். தற்போதைய நெருக்கடி எமது சமூகத்தின் சகல கட்டுமானங்களையும் மாத்திரமன்றி நாகரிகமுள்ள நாடுகள் மதிக்கும் உரிமைகளையும் அச்சுறுத்துகிறது.

ஆகவே எம்மை எதிர்நோக்கும் இந்தெருக்கடியைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரு அரசியல் தீர்வை உருவாக்குவற்காக உறுதியான நிலைப்பாடோன்றை எடுக்கும்படி இலங்கைப் பெண்கள் அனைவரையும் நாம் அறைக்கு அழைக்கிறோம். தமது குடும்பங்களிலும் சமூகங்களிலும் நிலவும் இனவாதத்தை முறியடித்து ஒழித்து, வெவ்வேறு இனங்களைச் சார்ந்த பெண்களிடையே பலம்வாய்ந்த நட்புறவையும், தோழுமையையும் உருவாக்குவதற்கு உதவும் படியும், இலங்கையில் உண்மையான, நீதியுள்ள, ஜனநாயக சமூகத்தை நிலைநிறுத்த உதவும்படியும் பெண்கள் அனைவரையும் வற்புறுத்திக்கொள்கிறோம்.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள்

பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் என்ற தலைப்பில் கருத்தரங்கொண்டினை பெண்ணின் குரல் இயக்கம் 10-2-1984ல் கொழும்பில் நடத்தியது. பெண்களுக்கு எதிராக இன்று அதிகரித்து வரும் வன்செயல்கள் பற்றியும், அவற் றுக்கான காரணங்கள் பற்றியும் ஆராயும் அதேசமயம் இவ் வன்செயல்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டியவை என்ற உணர்வைத் தூண்டுவது இக்கருத்தரங்கின் முக்கிய நோக்கமாக இருந்தது பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் எதிர்க்கப்பட வேண்டியவை இவற்றுக்குப் பரிகாரம் தேவை என்ற உணர்வு தோன்றத் தொடங்கியிருக்கும் இந்நேரத்தில் மேலும் இந்த உணர்வை ஆழமாக்க முனைந்தது இக் கருத்தரங்கு. கருத்தரங்கில் படிக்கப்பட்ட ஒரு கட்டுரையின் தமிழாக்கத்தைக் கீழே தருகிறோம்.

தனி நபர்களாகவோ, இனமாகவோ, சமயக் குழுவாகவோ நாடாகவோ எம்மை நாம் வெளியிலுக்குக் காட்டும் தோற்றம், நாகரீகமடைந்த சமூகத்தின் பண்புகள் கொண்டதாக பகுத்தறிவு வாய்ந்ததாக, கட்டுப்பாடுள்ளதாக, வன்செயல்களில் ஈடுபடாததாக இருக்கவேண்டும் என விரும்புகிறோம். குடியேற்ற ஆட்சியாளர்கள் இலங்கையை இராசதுரோகம், புரட்சி, ஆட்சிக்கெதிரான வன்செயல்கள் ஒன்றும் இடம்பெறுத் தீரு அமைதியான நாடென வருணித்தனர். ஆனால் இது உண்மைக்குப் புறம்பானதாகும். எமது வரலாற்றில் இக் காலப்பகுதி போர்கள், கிளர்ச்சிகள், விவசாயிகளின் எதிர்ப்புகள், வேலை நிறுத்தம், கைத் தொழில் அமைதியின்மை, இனவன் செயல்கள் நிறைந்ததாக உள்ளது.

அதேபோல, குடியேற்ற ஆட்சிக்குப்பின் வந்த இலங்கை ஆட்சியாளரும் புத்தர் வழியில் வரும் அகிமிசையை வற்புறுத்தியும் நாட்டின் திடமான நிலைமையையும் மக்களின் அமைதியை விரும்பும் தன்மையையும் விளம்பரப்படுத்தி வந்தனர். நாட்டினது தேசிய விமான சேவையான ‘எயர் லங்கா’ தனது விளம்பரத்தில் இலங்கையை ‘சொர்க்கலோகமா’ கவும் அதன் மக்களை ‘நட்பும் இதழும் கொண்டவர்கள்’ என்றும் கூறுகிறது. ஜூலை 1983ல் இடம்பெற்ற திட்டமிட்ட இனப்படுகொலைகள் இந்த மயக்கங்களையும் போலித்தோற்றத்தையும் கிழித்தெ

றிந்து விட்டன. ‘ஞாயிறு சில அனுஷ்டித்துத் திங்கள் கொலைகள் செய்தல்’ வெறுக்கத்தக்க யதார்த்தத்தைப் பிரதி பலித்தது. நாம் சமாதானமான அகிமிசாவாதிகள் என்று எம்மைப்பற்றி நம் பியபோதும் எமது வரலாறு வித்தியாசமான ஒரு சித்திரத்தையே வெளிக்காட்டுகிறது உலகில் அதிக குற்றச்சீட்டையே விட்டன.

குமாரி ஜெயவர்த்தன

செயல்கள் விகிதாசாரத்தைக்கொண்ட நாடுகளில் ஒன்றுக் கொண்ட விவசாயிகளும் உள்ளது. வன்செயல்களில்லாத அமைதியான சமூகம் என்று கூறப்படும் சமூகத்தில் இந்த வன்செயல்கள் ஒரு முரண்பாடே!

பெண்கள் விஷயத்திலும் எங்கள் மனப்பான்மையை எடுத்துக்கொண்டாலும், பெண்கள் மிகவும் மரியாதையுடனும், சருணையுடனும் நடத்தப்படுகிறார்கள் என்றும், வேறு நாடுகளில் சமூகப் பிரச்சனைகளாக உள்ள கற்பழித்தல், முறை தகாப்புணர்ச்சி, மனைவியரை இம்செப்படுத்துதல் என்பன இலங்கையில் சமூகப் பிரச்சனைகளாக இல்லை என்றும் கூறுவதைக் கேட்கி ரேம் பெண்களுக்கெதிரான வன்செயல்கள் (எமது சமூகத்தில் இது ஒன்றும் புதிதல்ல) நமது சமூகத்தில் இடம்பெறுகிறதென்று இப்பொழுது

அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் வெளிவருவதுடன் பெண்கள் இயக்கங்களும் இதன்பெற்றிச் சர்ச்சை செய்து வருகின்றன. இப்பொழுது இது அவசரமாகக் கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒரு சமூகப்பிரச்சனையாகும். இதனைப் பெண்கள் இயக்கங்களும் மிகுந்த கவனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவேண்டும்.

இலங்கையில் இடம்பெறும் வன்செயல்கள் பலவகைப்பட்டன. அவற்றில் அச்சமூட்டும் புதிய போக்கானது அதிகரித்துவரும் அரசு வன்செயலாகும். இவை மாணவர்கள், தொழிலாளர், சமயத் தலைவர்கள், புத்திஜீவிகள், பெண்கள் என்பவர்களுக்கு எதிராக கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றன. அரசினால் கட்டுப்படுத்த முடியாத காடைத் தனத்தை எங்கள் அன்றை வாழ்க்கையில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அரசியல் வாதிகள் காடையரைப் பயன்படுத்தினர். இப்பொழுது பல காடையர்கள் அரசியல்வாதிகளாக ஆகியுள்ளனர். அன்மைக்கால சமூகவியல் ஆராய்ச்சிகள் கிராம மட்டத்திலும் நகரங்களிலும் அவ்வப்பகுதிக் காடையர்களே அப்பகுதித் தலைவர்களாக உள்ளனர் என்பதைக் காட்டுகின்றன. சமுதாயத்தில் வன்செயல்கள் மீண்டும் மீண்டும் தோன்றும் நோயாக ஆகிவிட்டன. தொலைக்காட்சி, திரைப்படங்கள், பத்திரிகைகள் போன்றவற்றில் காணப்படும் வன்செயல்களும், திறந்த பொருளாதாரத்துடன் தொடர்பு கொண்ட கழுத்தறுப்புப் போட்டிகளும் இவற்றை ஊக்குவிக்கின்றன.

வர்க்கம், சாதி, பால், வயது முதலியவை காரணமாக சில தனி நபர்கள் மற்றவர்கள் மீது வெவ்வேறு வகையான அதிகாரம் செலுத்தும் படிநிலை அடுக்குக்கொண்ட சமூகங்களில் அதி காரத்தையும் ஆட்சி உரிமையையும் நிலைநாட்ட வன்செயல் பயன்படுகிறது. ஆனால் வர்க்கம் ஏழைகள் மேலும், உயர்சாதியினர் தாழ்ந்த சாதியினர் மேலும் ஆண்கள் பெண்கள் மேலும் செலுத்தும் ஆதிக்கமானது சட்டாதியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டினும் சமூக ரீதியாகவும் கலாச்சார ரீதியாக வும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய சமூகங்கள் மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வகளையும், வேறுபாடுகளையும் நடைமுறையில் இருப்பவை என்று ஏற்றுக்கொள்கின்றன. மேல்வர்க்கத் தைச் சார்ந்தோர் ஏனையோருக்கெதிராகவோ பிராமணர், அரிசனங்களுக்கெதிராகவோ செய்யும் உடல் தீங்கு பொதுவாகச் சட்டத்துக்கு எதிரான தாக, குற்றச்சாட்டாக நிதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யக்கூடியதாய் உள்ளது. ஆனால் மனைவியருக்கெதிரான ஆண்களின் வன்செயல்கள் தனிப்பட்ட விடயமாகக் கருதப்படுதல் வேடிக்கையானது.

தெருக்களில் சண்டித்தனம், மக்களை வருத்துதல் போன்ற வன்செயல்கள் மிகப் பாரதாரமான குற்றங்களாகக் கருதப்படுவன. உடலுக்கு தீவிகு விளைவிக்கும் குற்றத்திற்குப் பதினைந்து ஆண்டுகள் வரையிலான தண்டனை கிடைக்கும். வன்செயலுக்கு இலக்கானேர் பொலிசாரின் ஒத்துழைப்பையும் பெறுகின்றனர். செய்திப் பத்திரிகைகள் இச் செய்திகளை முன்பக்கத்தில் பிரசரிக்கின்றன. சர்வதேச ரீதியாக துன்புறுத்தல் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. வீட்டுக்குள் இது நடப்பின் அலட்சியம்படுத்தப் படுகிறது. (எரிம் பிரிஸ்வி-மெதுவாக அலறு; அல்லது அயல்வர்க்கட்டுக் கேட்டுக்கூடும்- (Sueam quietly or the neighbours will hear.)

பெண்களுக்கெதிரான வன்செயல்களை அலட்சியம்படுத்துதல் வெவ்வேறு காலப் பகுதிகளில் வெவ்வேறு பண்பாட்டுக் குழுக்களிடையே இடம் பெற்று வந்திருக்கிறது. ஒரு உதார

ணம் கூறுவதானால் வடக்ரோவினுவில் 19ம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் ஒரு நீதிபதி இத்தகைய வழக்குகளில் ‘திரையை இழுத்து மூடும்’படி சமூகத்தை வற்புறுத்தி வேண்டினார்.

‘நிரந்தரமான காயங்கள் அல்லது தீங்கு தரும் வன்முறை இல்லாவிடின் அல்லது கணவனால் வன்மம் காட்டப் படாவிடின் திரையை இழுத்து மூடி பொதுமக்களின் பார்வையை மறைத்து சம்பந்தப்பட்ட பகுதியினருக்கு மன்னிக்கவும் மறக்கவும் இடம் கொடுங்கள்’ (மேற்கோள்-நீ காட்டி 1982:4).

1962ம் ஆண்டில்கூட கலிபோர்னியாவில், ‘சட்டத்தின் கொள்கைக்கு மாருனது; இல்லத்தின் அமைதியையும் இசைவையும் அழித்துவிடுவது’ என்பதால் ஒரு பெண் அவளுக்குக் கணவன் தீங்கிழைத்தமைக்கு எதிராக வழக்குத் தொடர அனுமதி மறுக்கப்பட்டாள். (நீ காட்டி-மேலது) 19ம் நூற்றுண்டுப் பிரித்தானிய பொதுச் சட்டத்தின்படி, மனைவி கணவனின் சொத்து ஆகையால், கணவன் தனது மனைவியை ‘நியாயமான ஆயுதம் எதனாலாவது’ தண்டனை கொடுக்க இடமிருந்தது. பிரித்தானிய தத்துவவாதியான ஜே. எஸ். மில் 1869ல் ‘பெண்களின் அடிமை நிலை’பற்றி எழுதியபோது பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார்.

‘மிருங்களைவிடச் சிறிது உயர்வான ஆண்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு பெரியது. மேலும்..... இவர்கள் திருமண விதிகளின் மூலம் ஒரு இரையைப் பெற்றுக் கொள்வதை இது ஒருபோதும் தடுப்பதில்லை. கொலை மாத்திரம் தவிர்த்து ஆணி னுடைய எத்தகைய அட்டுழியத்துக்கும் இலக்காகக்கூடிய, இரங்கத்தக்க பெண். இழிந்த குற்றவாளியுடன் கட்டுப்பட்டுள்ளான்..... கொலையைக்கூட அவன் அதிக சட்ட அபராதமின்றிச் செய்ய முடியும்’.

ஆனாதிக்கமும் பெண்களுக்கெதிரான வன்செயலும் இன்று நிலவும் குடும்ப அமைப்பில் நெருக்கமாக இணைந்துள்ளன, (இலங்கையில் ரோமன்-டச்சஸ் சட்டத்தின்படி) குடும்பத்தின் தலைவன் ஆண். அவனே தீர்மானம் செய்பவருகவும். அதனை நடைமுறைப்படுத்துபவனுகவும் பெண்களுக்கும் பிள்ளைகட்டுகும் தண்டனை விதி ப்பவனாகவும் உள்ளான். இது குடும்பத்தின் ஜனநாயகத்தை மறுத்து பெண்களின் உரிமையைப் பறித்து அடிமை நிலைக்கு ஆளாக்கியது. இது முடியாட்சியில் எல்லா அதிகாரங்களும் (சட்ட, நிர்வாக, நீதி) குடும்பத்தின் தலைவனிடமே குவிந்திருப்பதைப் போன்றது.

பெண்களுக்குத் தண்டனை அளித்தலும் குடும்பப் பிரச்சனைகளை வன்முறை மூலம் தீர்ப்பதும் சகல தந்தை வழி கலாசார சமூகங்களிடையேயும் நிலவுவதாகும். எத்தகைய அளவு வன்முறை ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம் என்பதுபற்றிய சமூக. சட்ட அங்கீரங்களிலேயே இச் சமூகங்களுக்கிடையே வேறு பாடு காணப்படுகிறது. பல நாடுகளில் நிலவும் பழமொழிகள் இவ் வன்முறை கலாசாரத்தின் செல்வாக்கைப் பிரதிபலிக்கின்றன. ‘மேளமும், முட்டாரும், மிருகங்களும், தீண்டத்தகாதோரும், பெண்களும் அடித்துக் கையாளப்படவேண்டியவை’ என்று ஒரு நேபாளப் பழமொழி கூறுகிறது. ‘எவ்வளவு அதிகம் அடிக்கிரேமோ அவ்வளவிற்கு பெண்ணும், நாயும், வால்நட்டமரும் நன்றாகும்’ என்று ஒரு பழைய ஆங்கிலப் பழமொழியும் உண்டு. ரஷ்யப் பழமொழியென்று ‘காலை உணவுக்கு உனது மனைவியை அடி: இரவு உணவுக்கும் கூடு’ என்று கூறுகிறது.

இதுவரை காலம் ‘மறைக்கப்பட்டிருந்த’ விடயங்களுள் ஒன்றான பெண்களுக்கெதிரான வன்செயல் பற்றிய பிரச்சனை சமீப வருடங்களில் கோட்பாட்டு ரீதியான விவாதங்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. பெண்களுக்கெதிரான எத்தகைய வன்முறைக்கும் பெண்ணே காரணம் என மரபுரீதியான கருத்தோட்டம் அழுத்திக் கூறியது. சம்பிழப்பு என்றால் தமது தூண்டும் நடத்தைகளாலோ, மனைவியை அடித்தல் என்றால் தமது வலுச்சண்டைத் தனத்தாலோ பெண்களே இவற்றைக் ‘கேட்டுப் பெறுகின்றனர்’ எனக்குற்றம் சாட்டப்பட்டப்படுகிறது. இவ்விரு அம்சங்களிலும் தண்டனைக்குப் பெண்கள் உரியவர்கள் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கு

குற்றத்துக்கு இலக்கானவரே கற்ற வாளி ஆகிறார்.

1970களில் பெண் நிலைவாதத்தின் எழுச்சியுடன் தொடர்புபட்டே பெண் களுக்கெதிரான வன்முறை பற்றிய புதிய ஆர்வம் உண்டாயிற்று. பல்வேறுக்கத் தீங்கு செய்து தொல்லை கொடுப்ப திலிருந்து கற்பழிப்பு வரையிலான, தாம் உள்ளாகியிருக்கும் பல்வேறு வகையான வன்முறைகள் பற்றிப் பெண்கள் மிக அக்கறையுடன் கேள்விகள் எழுப்பத் தொடங்கினர். கைத் தொழில் ரீதியாக முன்னேறிய நாடுகளிற்கூட பெண்களுக்கு எதிராகத் தொடர்ந்து நடக்கும் வன்முறைகளுக்கான காரணங்களை அறியும் ஆர்வத்தை வன்முறைபற்றிய விவரண ரீதியான புள்ளிவிபரத் தொகுதி உண்டாக்கியது. (பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை பெரும்பாலும் பின்தங்கிய சமூகங்களிலும், புராதன மக்களிடமும் கறுப்புச் சிறுபான்மையினரிடமும் வளர்ச்சி குன்றிய நாட்டு ஏழை மக்களிடமும் நிலவுவதாகவே பொதுவாக ஊகிக்கப்பட்டது.) ஆனால் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை, சுகல நந்தை வழிச் சமூகங்களிலும், அவற்றின் பொருளாதார வளர்ச்சி மட்டும் எவ்வாறிருந்த போதிலும் இடம்பெறுகின்றது. இத்தன்மையின் செல்வாக்கை விளக்கமுயல்தல் அத்தியாவசியமாகும். எவ்வாறுமினும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை பற்றிய ஆய்வு, மரபு ரீதியான, நடுநிலையான, புறநிலையான நோக்குடன் செய்யப்பட முடியாது. பெண்நிலைவாதத்தின் அறைக்கவுலுக்கும், பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை பற்றிய பிரச்சனையின் அரசியல் மயப்படுத்துதலுக்கும் ஆய்வாளர்கள் இணக்கம் காட்டியள்ளனர் என்பது இவ்விடத்தில் குறிப்பிடத்தகுந்தது.

பெண்களுக்கு எதிராக வன்முறையில் ஈடுபடும் ஆண்களின் விபரங்களை ஆராய்ந்து இப் பிரச்சனையின் உள்வியல் அம்சங்களை ஒரு கருத்தோட்டக்குமுனினர் வற்புறுத்துகின்றனர். இதில் தொடர்பு கொண்ட ஆணினது மட்டுமல்ல, குற்றத்துக்கு இலக்கானேரின் உளநோய் ஆய்விலும் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. பெண்கள் சட்டம், ஏழ்மை, தங்கி வாழும் பிள்ளைகள்,

குழந்தை பராமரிப்பு வசதிகளின்மை ஆகிய கூடுகளில்லைக்கப்பட்ட நாய்கள் போன்றவர்கள் என ஒரு ஆய்வு காட்டுகிறது. தாம் அடிப்படைச் சிறிதும் தடுக்காத இவர்கள், தமது விதியை மீற முடியாதனவும், தாம் அடிப்படை தைத் தவிர்க்க முடியாது எனவும் என்னுகிறார்கள். இதனால் தமது 'சுய கொரவும் பற்றி உருத்திரிந்த உணர்வை' வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். (லெனோர் வாக்கர், துன்புறுத்தப்பட்ட பெண்கள், 1979, நியூயார்க்)

எனினும் பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை 'கெட்ட ஆண்களுடைய' அல்லது மனநோய் கொண்ட ஆண்களுடைய தனிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் அல்ல என்பதைப் பல ஆய்வாளர்கள் நிருபித்துள்ளனர். முழுச் சமூக அமைப்புதனும் இது நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டது. வன்முறைக்கு இலக்கான பெண்கள் இரட்டைக் குற்றத்துக்கு இலக்காதல் முக்கியமான கண்டுபிடிப்பாகும். குறிப்பிட்ட, தனித்த ஆக்கிரமிப்பாளரால் தீங்குறுத்தப்படுவதுமாத்திரமல்ல, 'சமூகக் கட்டுப்பாட்டுக்காரணிகள்' இவ் வழக்குகளில் தொடர்புள்ள உதவும் தொழிலர்தொகுதி என்பவற்றுலும் தீங்குறுத்தப்படுகின்றனர், ஆஸ்பத்திரி வேலையாட்கள், சமூக சேவகர்கள். பொலிசார், நீதிபதிகள் முதலியோர் வன்முறை விளைவித்த குடும்ப அமைப்புக்கே திரும்பிச் செல்லும்படி இவர்களை நிர்ப்பந்திக்கின்றனர். இத்தகைய பெண்களுக்கு மாற்றிடாக எதுவுமற்ற நிலையடைய, இலங்கை உட்பட பல நாடுகளின் அனுபவங்கள் இவையாகும். சமீபத்தில் செய்யப்பட்ட பெண்களுக்கெதிரான வன்முறை பற்றிய ஜோப்பிய ஆய்வு ஒன்று எவ்வாறு மருத்துவ சேவையாளர், காயங்களுக்கு மருந்திட்டனரே அன்றி காயங்களுக்கு இலக்கானவரின் உதவிக்கான வேண்டுதலை அலட்சியம் செய்தனர்: அறிகுறிகளைக் கண்டு அவற்றைத் தீர்க்க முயன்றனர் அன்றி காரணங்களைக் கண்டறிவதில் எத்தகைய கவனமும் அற்று இருந்தனர் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. வேறு ஏதாவது நோயுடன் நோயாளி வந்திருப்பின் காரணத்தைக் கண்டறிவதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டப்பட்டிருக்கும். (ஸ்டாக், பிளிட்கிராவ்ட், பிரேசர்-

'மருத்துவமும் தந்தை வழி வன்முறையும்' Int. Journal of Health Services, 9, No. 3, 1979.)

தந்தை வழிச் சமூகங்களும் அவற்றின் நிறுவனங்களும் அடிப்படையில் பால்வேறுபாடு காட்டுபவை: பொருளாதார, சமூகரீதியாக எல்லா அம்சங்களிலும் ஆண் பெண்ணிலும் உயர்ந்தவன் என்று கருதுபவை; வன்முறைக்கு இறுதியில் ஒப்புதல் அளிக்கும் உடற்பலம், ஆதிக்கம் ஆகியவை ஆணுக்கே உரியன எனக்கருதுபவை, என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே, இந்தப் பிரச்சனை பற்றிய பெண்நிலைவாதிகளின் நோக்கு அமைந்துள்ளது.

சூன் பிறவுண்மில்லர் 1975ல் 'எமது இச்சைக்கு எதிராக' (Against our will) என்ற, கற்பழிப்பு பற்றிய ஆய்வில், சமூகத்தில் கற்பழிப்பு பரவியுள்ளமைக்கு ஆண்களே காரணம் என்று குற்றம் சாட்டுகிறார். சகல பெண்களையும் சகல ஆண்களும் என்றும் ஒரு அச்சநிலையிலேயே வைத்திருக்கும், உணர்வு பூர்வமான அச்சறுத்தும் செயற்பாடே பாலரீதியான குற்றம் செய்தல் என்று இவ்ஆய்வாளர்களுகிறார். தமது சலுகைகளை வெவ்விழுத்த, பெண்களில் தமது பலத்தைப் பிரயோகிக்கும் அதிகார உறவுப் பிரச்சனையாக வேகற்பழிப்பு, மனைவியை அடித்தல் ஆகியவை காணப்படுகின்றன. எனவே ஆண் ஆதிக்கம் தனிப்பட்ட ஆண்களின் வன்முறையல்ல. அதற்கு மேலாக பெண்ணைக் கீழ்நிலையில் வைத்திருக்கும் 'அமைப்புகளின் முறைப்படுத்தப்பட்ட தொகுதி.' (R. Emerson & Russell Dobash, 'மனைவியருக்கு எதிரான வன்முறை' N. Y. 1978.)

மேலும், பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையை பல்வேறு காரணிகளால் விளக்கமுடியும் என்ற அபிப்பிராயமும் உண்டு. வர்க்கவேறுபாடுகளும், எனைய வேறுபாடுகளும் நெருங்கிய உறவு நிலைகளிலே நடைமுறைப்படுத்தப்படுகின்றன: குறிப்பாக, உள்வியல் ரீதியாகவோ, உடல் ரீதியாகவோ ஒரு அங்கத் தவரை தாக்குவதை அனுமதிக்கும் அல்லது சில சமயங்களில் இதினால் தூண்டும் ஒரு நிறுவனமாகச்

குடும்பம் உள்ளது. வேறு வேறு குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கு சமூகத்திலுள்ள பலத்தை அல்லது பலக்குறைவை பிரதி பலிக்கும் கண்ணுடி போன்று, அடிக்கடி ஒருவர் மற்றவரைத் தாக்கும் முறைகள் அமைந்துள்ளன'. (Linda Gordon & Wini Breines, Review Essay 'குடும்ப வன்முறையில் புதிய ஆய்வு.' Signs. 1983, Vol. 8. No. 3.)

பெண்களுக்கெதிரான வன்முறையைச் சமூக, உள்வியல் ரீதியான காரணிகளால் விளக்க முற்படும் போது கோர்ட்டனும் பிறீங்கம் சரியாக இருக்கிறார்கள். ஏனெனில் அவர்கள் கூறுவது போல வன்முறை செயல்கள், தனிநபர்களின் செயல்களை விடவும் அதிகமாக வும் அவை 'ஆழமான கலாசார, உள்வியல் ரீதியான அர்த்தங்களையும்' கொண்டுள்ளது.

உள்ளன, ஆனால் மறுபக்கத்தில் வன்முறைச் செயல்கள் சமூகப் பிரச்சனைகளிற்குரிய சுருத்து ரீதியான வெளிப்பாடுகள் மட்டுமன்றி, தனி நபருக்குரிய சொந்தச் செயற்பாடாகவும் அமைகின்றன. எனவே, பெண்கள், ஆண்கள் இருபாலாரின் மீதுமான ஆக்கிரமிப்பையும், சமூகத்திலுள்ள ஆக்கிரமிப்பையும் இவ்வகையான சம்பவங்களின் மூலங்களையும் இப்பிரச்சனைக்குரிய தீர்வாக நாம் என்ன செய்யமுடியும் என்பதையும் ஆராய்வது இன்றியமையாததாகும்.

இவங்கையிலுள்ள பெண்களுக்கெதிரான வன்முறைபற்றி விவாதிக்கும் போது இது தற்பொழுதும் எமது வாழ்க்கையின் ஒரு மறைக்கப்பட்ட பகுதியாக இருந்து வருவதை அழுத்தமாக

கூறுவேண்டும். இவ்வன்முறை குற்றச் செயல்களைப் புரிபவர்களும் பாதிக்கப் பட்டவர்களும், சமூகக்கட்டுக்கோப்புகளும் இப்பிரச்சனையை மறைத்துவைத்திருப்பதில் ஒன்று சேர்கின்றன. இவை எல்லாம் 'குடும்ப வாழ்வின் புனிதத்தன்மை'யை பேணுவது என்ற பெயரில் செய்யப்படுகின்றன. மேற்கொண்டும் கூட பெண்களின் இயக்கங்களின் வளர்ச்சியுடனேயே இவ்விடயம் மிகத் தீவிரமாக ஆராயப்பட்டது. பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைபற்றி முழு அளவிலான ஆராய்ச்சிகளை ஆரம்பிப்பது இலங்கைப் பெண் நிலைவாதிகளின் கடமையாக உள்ளது. இக்குறுத்தரங்கு இப்பிரச்சனையை வெளிப்படுத்துவதற்கான முக்கிய முதற்படியாகவும் அமைகிறது.

தமிழில்;- சித்ரா

ஐதீகங்ள் தகர்க்கப்படுகின்றன !

பெண்கள் உதவி நிறுவனம் (Women's Aid Organization) மலேசியாவில் உள்ளது.

அது அந்த நூட்டில் நிலவும் சில கருத்துகள் பற்றித் தரும் தகவல்கள்:

மலேசியாவில் “மனவியரை அடித்தல்” அதிகம் இடம் பெறுவதில்லை.

பெண்கள் உதவி நிறுவனம் மலேசியாவில் தொடங்கிய முதலாவது வருடமே 57 பெண்களும் 75 பிள்ளைகளும் இந்நிலையத்தில் புகிடம் தேடி னர். மேலும் மலேசியா முழுவதிலுமிருந்து 200 பெண்கள் உதவி கோரி யுள்ளனர்.

பென்கள் உதவி நிறுவனம், பெண்கள் தமது விட்டையிட்டு வெளியேறுவதற்கு உதவி குடும்பங்களைக் குலக்கிறது.

நாம், மகிழ்ச்சி அற்ற, வண்முறை நிலவும் குடும்பங்களுக்கு மாற்று நிலை மைகளை அளிப்பதாலேயே அடிவாங்கித் துண்புறும் பெண்கள் எம்மிடம் வருகின்றனர். பெண்கள் உதவி நிறுவனம் இவர்களுக்கு புகலிடமும் மருத்துவசட்ட உதவிகளும் அளிக்கிறது. உண்மையில் ஏற்கனவே உடைந்துபோன குடும்பங்களைச் சார்ந்த பெண்களே எம்மிடம் உதவி வேண்டுகின்றனர்.

கல்வி அறிவு அற்ற ஏழைகளான கணவர்களே தும் மனைவியரை அடிக்கின்றனர்.

எமது அனுபவத்தில், மணிவியரை அடிக்கும் வழக்கம் மலேசியாவில் சகல இனங்களிலும் வர்க்கங்களிலும் இடம் பெறுகிறது. எமது நிலையத்தை பயன்படுத்திய பெண்களில் 60% மேற்பட்டோர் நடுத்தரக் கல்வி கற்றிருந்தனர்.

அடிக்கடி கணவரிடம் அடிவாங்கும் பெண்கள் அதற்கு உரியவர்களே.

ஒரு திருமணத்தில் எத்தகைய கஷ்டங்கள் ஏற்பட்ட போதிலும், ஒரு வரை அடிப்பதை எவ்வாறும் நியாயப்படுத்த முடியாது. துன்புறுத்தப்படும் பெண்களே, தமது துன்பங்களுக்கான காரணம் என்பது உண்மையே அல்ல.

கணவர்கள் தமது மனையிலை எது வும் செய்யலாம். அவர்களுக்கு அதற்கு உரிமையும் உண்டு.

நாம் வாழ்வது அடிமைச் சமுதாயம் அல்ல. நீதியையும் ஒழுங்கையும் நாடும் சமூகத்திலே நாம் வாழ்கிறோம். சட்ட ரீதியான உறவுகள் எவ்வாறி ருந்த போதினும் திருமணம் எவரையும் எவரும் துண்புறுத்த உரிமை அளிக்க வில்லை.

பெண்கள் உதவி நிறுவனம் தேவை யற்ற ஒன்றாகும். குடும்பம் பிரச்சனைகள் எவரது தலையிடும் இன்றி, ‘தனிப்பட்ட முறையில்’ தீர்க்கப்பட வேண்டியவை.

மலேசியாவின் சுகல பகுதிகளிலும் இருந்து பெண்கள் உதவி நிறுவனத்திடம் புகவிடமும் உதவியும் கேட்கும் பெண்கள், 'தனிப்பட்ட முறையில்' குடும்பப் ரிச்சனை தீர்ப்பதில் பாரதூரமான பிழை உள்ளதைக் காட்டுகிறது. எனவே பெண்கள் உதவி நிறுவனம் அவசியமான ஒன்றாகும்,

குடும்பங்களே இல்லாமல் இருப்பதை நிட மகிழ்ச்சியற்ற குடும்பங்கள் இருப்பது மேலானது.

மகிழ்ச்சியற்ற குடும்பங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் அளவற்ற உளவியல் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. வன்செயல்கள் நிகழும் குடும்பங்கள் மேலும் அளவிடமுடியாத பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன.

பெண்கள் பலரும் இவ்வசதியை மிகவும் விரும்புகின்றனர். ஆனால் உண்மை என்னவெனில்:-

1. அதிகமான பெண்கள் தமது வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு கணவரி வேயே தங்கி உள்ளனர்,

2. குடும்பத்தை கவனிப்பதற்காக பல பெண்கள் தமது வேலையிலிருந்து விலகினர். மறுபடியும் வேலை பெறுதல் கடினமான ஒன்றாகும்.

3. பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கப் போதுமான வருமானம் தரும் தொழில் பெறுவது கடினம்.

4. பெண்கள் தமது சட்ட உரிமைகள் பற்றி அறியாதிருப்பதால், வீட்டைவிட்டு வெளியேறுதல் மூலம் பிள்ளைகளை இழந்து விடுவோமோ என அஞ்சிகின்றனர்.

5. திருமணம் எவ்வளவுதான் மகிழ்ச்சியற்றதாகவும், விருப்பமற்றதாக கவும் இருந்த போதிலும் வீட்டை விட்டு வெளியேறுவதால் பெண்களுக்கு ஏற்படும் அவமானம் மிக மோசமானது

இருட்டில் சில கறுப்பு மலர்கள்

இவள் ஒரு நவீன நல்ல தங்காள்
 இவளும் மாட்டுத் தொட்டிலில்தான் விடப்பட்டாள்
 ஆனால்
 இயேசுவாக முடியவில்லை
 தற்கொலை செய்ய முடிந்தது
 இவள் ஒரு கறுப்பு மலர் — அதுவும்
 இருட்டில் இருக்கும் கறுப்பு மலர்.
 இவள் ஒரு பள்ளி மாணவி
 பள்ளி முடியுமுன்பே
 கொள்ளி வைக்கப்பட்டவள்

 இவள் ஒரு செவ்வாழை
 பாத்தி கட்ட யாருமில்லாமல்
 பாதி வழியில் பயணத்தை முடித்துக் கொண்டவள்
 அவள் ஒரு அனுதை
 நாங்களெல்லாம் இருக்க
 அவளின் கடை முடிந்துவிட்டது.
 என்றாலும்
 என் கவிதையில் அழுதுகொண்டே இருக்கிறோன்.
 அவள் இருந்த ஆச்சிரமும்,
 அவளிருப்பை சிரமப்படுத்தியதாம்,
 அவள் படிக்கும் பள்ளி - வசதிக் கட்டணம் கேட்டதாம்,
 “இல்லை” என்றாள்,
 “இல்லைத்தா” என்றனர்.
 நெருக்கடியின் முடிவு - அவளை
 சமாந்தரத் தண்டவாளத்தில் கைப்படுவதீதது.
 அவளிடம் கொடுக்க இருந்தது கற்புத்தான்
 ஆனால் அவள் கண்ணகியை நினைத்து விட்டாள்.
 இறக்கும் போதும் - சமாந்தரத்தையே விரும்பியவனுடன்
 அத்தண்டவாளத்தில் பிளந்து கிடந்தது.
 அந்த
 பழைய நல்ல தங்காளைப் போலவஞ்சும்
 கிணற்றில் விழுந்திருக்கலாம்
 இப்பாவழையின் - நீரைக்கூட
 அவள் விரும்ப வில்லைப்போலும்,
 அவள் இறந்தே விட்டாள்.

நூல்லையராள்

—போர்க்காற்று தொகுப்பிலிருந்து

அனுரதபுரம் சிறைச்சாலையில் பெண் கைதிகள்

மனிதாபிமானத்திலும் மனித உரிமைகளிலும் நம்பிக்கை உள்ளவர்களுக்கு அதிர்ச்சியும் வெட்கமும் தரக்கூடிய தகவல் ஒன்று 12-6-84 ஜென்ட் பதி திரிகையில் வெளியானது. அனுரதபுரம் சிறைச்சாலையில் பெண்கைதிகள் மிருகங்கள் போலக் கொடுரமாக நடத்தப்படுவதுபற்றி, அச் சிறைச்சாலையில் சில நாட்கள் நிமாண்டில் வைக்கப்பட்டிருந்த இளம் பெண் கூறிய விபரங்கள் மனித நாகரிகத்தைத் தலைகுணிய வைப்பவை. பெண்களுக்கு எதிரான வன் செயல்களினதும், அடக்கு முறையினதும் மிக உக்கிரமான வடிவங்கள் இவை. ஜென்ட் பதித்ரிகைக்கு அப் பெண் அளித்த பேட்டியை இங்கு தருகிறோம்.

—ஆசிரியர்.

“நான் சிறைச்சாலைக்குக் கொண்டு போகப்பட்டு, பெண் காவலாளிகளிடம் கையளிக்கப்பட்டு அரை மனி நேரத்திற்குள் பல காவலாளிகளால் குழப்பட்டேன். ‘உண்மையைச் சொல் என்ன நடந்ததென்று’ என்று அவர்கள் என்னைக் கேட்டனர். நான் நடந்தவற்றை அவர்களுக்கு எடுத்துரைத்தபோது ‘பொய் சொல்கிறேய், வேசை’ என்று சத்தம் போட்டார்கள்! ”

‘சில பெண் காவலாளிகள் என்னை அறைந்து உதைத் தார்கள். என் வாயில் விழுந்த ஒரு அடி, என்முன் பல்லில் இருந்த பிளாஸ்டிக் நிரவலை விழச் செய்தது. நான் என் காதுகளையும் முகத்தையும் என்கைகளால் மூடிக்கொண்டு என்னை அடிக்க வேண்டாமென்று மன்றுடினேன். ஆனால் அவர்கள் தொடர்ந்து என் கால்களில் உதைத்துக் கொண்டு இருந்தனர்.’ ’

“நான் அதிகம் பயந்து போயிருந்ததால், என்னால் சத்தம் போடவோ அழவோ முடியில்லை. பின்னர் என் கணவர் என்னைப் பார்க்க வந்தபோது, எப்படி எனக்கு இந்தக் காயங்கள் ஏற்பட்டன என்று கேட்டபோதும்கூட அவரிடம் நடந்ததைச் சொல்லப் பயமாக இருந்தது. நான் யாரிடமாவது முறையிட்டால் என்னைக் கொண்று விடுவதாகப் பெண் காவலாளிகள் கூறியிருந்தனர். இது மிகவும் இலகுவானதென்றும், நான் அவர்களைத் தாக்கிய போது, அவர்கள் என்னை அடிக்கப் பலாத்காரம் உபயோகிக்க நேரந்தது என்றும் கூறிவிடலாம் என்றும் கூறினர். அவர்களுடைய தடிகளையும், பிரம்புகளையும் என் முகத்தின் முன்னே சுழற்றினார்கள். பின்னர் ஒரு தமிழ்ப் பெண்ணை அவர்கள் அடித்து, மலசலக் குழிக்குள் தள்ளிவிட்டதையும் பார்த்தேன்.”

கேள்வி: மலசலக்குழி என்றால் என்ன?

பதில்: மலசலக்கூடத்தில் இருந்து வெளியாகும் மலசலம் போய் விழும் ஒரு திறந்த குழி. எங்களை முக்கியமாகத் தமிழ்ப் பெண்கைதிகளைக் கொண்டு தினமும் வாளிகளால் இக் குழியில் இருக்கும் மலசலத்தை

அள்ளி ஒரு வாய்க்காலில் ஊற்றவைப்பார்கள். கைதி ஞாக்கு ‘மலசலக்குழி சிகிச்சை’ என்று கூறப்படுவதை செய்வார்கள். தான் அந்த நரகத்தில் இருந்த இரண்டு மாதங்களில், நல்ல காலம் எனக்கு அந்த அனுபவம் ஏற்படவில்லை. ஆனால், பெருந்தோட்டத்தைச் சேர்ந்த ஒரு திடகாத்திரமான இளம் பெண், பெண்காவலாளிகள் மோசமான சொழியில் பேசியதற்கு ஆட்சேபனை தெரிவித்த போது, அவர்கள் கடுமையாக அடித்து மலசலக் குழிக்குள் தள்ளிவிட்டனர். இது மூன்று அல்லது நாலடி ஆழமானது. பதினெட்டு நிமிடங்கள் மலசலக் குழிக்குள் நின்றபின்னர் அவளை வெளியே வரும்படி கூறி, அந்த அழுக்கு எல்லாம் உடலில் காயும் வரை அவளை வெய்யிலில் நிறுத்தினர். இதன் பின்னர் அவள் அதிகம் பேசாது அமைதியாக இருந்தாள்.

கேள்வி: பெரும்பாலான கைதிகளின் நிலை என்ன?

பதில்: அவர்கள், முக்கியமாக பெருந் தோட்டங்களைச் சேர்ந்த தமிழ்ப் பெண்கள் மிகவும் அழுக்கடைந்த கிழிந்த துணிகளை அணிந்திருப்பார்கள். சிலர் இரண்டு வருடங்களாக இந்தக் கிழிசல்களை அணிந்திருக்கின்றனர். அவர்களுடைய தலை நிறையப் பேண் இருப்பதுடன் உடலில் தெள்ளும் காணப்படும். சிலசமயம் அவர்கள் சண்டையிடும்பொழுது ஒருவருடைய ஆடைகளையும் மயிரையும் மற்றவர்கள் பிப்ததுக் கொள்கின்றனர். மாதவிடாய் வரும் பொழுது உபயோகிப்பதற்காக துணியை, ஒருந்தி தூங்கும் பொழுது மற்ற வள் கிழித்து விடுகிறார்கள். இளம் பெண்கள் மாதவி டாய் வரும் பொழுது இரத்தம் கால்வழியே ஒழுகுவதையும் பொருட்படுத்தாது நிற்பதை சகஜமாகக் காணலாம். அவர்களுக்கு மாற்று ஆடைகளும் இருக்காது, தாங்கள் மனிதரைப் போல் வாழ்வோம் என்ற நம்பிக்கையை இழந்து விட்டதாகப் பலர் எனக்குக் கூறினர்.

கேள்வி: உணவு எப்படி இருந்தது?

பதில்: நல்லது. காலையில் அரை இருத்தல் பாண், சம்பல்

வெறும் தேநீர், ஒரு துண்டு பனங்கட்டி, மத்தியானம் சோறு, மாட்டு இறைச்சி அல்லது மீன் அல்லது முட்டையும் வேறு இரு கறிகளும் கிடைக்கும். இரவும் அவ்விதமே. மீன், இறைச்சி இல்லாதபோது பருப்புக்கறி கிடைக்கும். என் கணவர் எனக்கு உணவு கொண்டு வரமுடியாத வேளைகளில் சிறைச்சாலை உணவைச் சாப்பிடுவேன். சாப்பாட்டில் பெரும் பகுதி. முக்கிய மாகச் சோறும் மாட்டிறைச்சியும் சில பெண் கைதிகளால் காவலாளிகளின் அறைக்கு எடுத்துச் செல்லப்படும். இப் பெண்களுக்காக, மற்றவர்களையும் தம் உணவின் பெரும் பங்கைத் தமக்குக் கொடுக்கும்படி பயமுறுத்துவர். சில பெண் காவலாளிகள் அங்கு உணவு உண்பதுடன் தங்கள் பிள்ளைகளுக்கும் கட்டி எடுத்துச் செல்வர்.

கேள்வி: பெண் காவலாளிகளை மேற்பார்வை செய்ய மேற்றங்கள் ஒருவரும் இல்லையா?

பதில்: இரு மேற்றன்மார் விவ்த முறையில் வேலை செய்தனர். அவர்கள் நல்ல பெண்களாக இருந்தாலும் ஆறு அல்லது எட்டுக் காவலாளிகள் ஒரே சமயத்தில் வேலை செய்வதால் அவர்களுக்குப் பயப்பட்டனர். காவலாளிகள் கைதிகளைத் தாக்கும் பொழுது அவர்கள் வேறுபக்கம் பார்த்தனர். ஒரு சமயம் நான் தாக்கப்படும் பொழுது ஒரு காவலாளி ‘போதும்’ என்றார், அப் போது மற்றவர்கள் அவளை ‘பெட்டை நாய்க்குப் பயந்த வேசை’ என்று திட்டினார்கள்.

கேள்வி: எத்தனை முறை கண்காணிப்பாளரும் ஜெயிலரும் சோதனைக்கு வருவார்கள்?

பதில்: தினமும் வருவார்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு முறையிட ஒருவருக்கும் துணிவு வராது. ஒரு முறை நான் கண்காணிப்பாளருக்குப் பதில் அளிக்கையில், பயத்தின் காரணமாக, இங்கு எல்லாம் திருப்திகரமாக இருக்கிறதென்று கூறினேன். அப்படியிருந்தும் இரு பெண் காவலாளிகள் அவர்களுக்கெதிராக ஏதும் கூறி னால் என்னைக் கொன்றுவிடுவதாகப் பயமுறுத்தினர்.

கேள்வி: நீர் விடுதலை அடைந்தபின் உம் கணவர் முறையிடவில்லையா?

பதில்: முறையிட்டார். ஆனால் அவர் முறையிடப் பிந்து விட்டார் என்று கூறப்பட்டது. நான் சிறைச்சாலையில் இருந்தபோது முறையிட்டிருந்தால் விசாரணை நடந்திருக்குமாம். நான் சிறைச்சாலை சென்ற மூன்றாண்டு நாள், என் உடலில் உள்ள அடையாளங்குறிகளை தேடும் பரிசோதனையின் போது என்முழங்காலுக்குக் கீழிருந்த கண்டிப் போன காயத்தைப் பார்த்துவிட்டார்கள். அப்பொ

முது ஒரு பெண் காவலாளி என்னை முறைத்துப் பார்த்தாள், நான் நெருப்புச் சுட்ட அடையாளம் என்று பொய்சொள்ளேன். அப்பொழுது அங்கு நின்ற ஆண் காவலாளி நான் பொய் சொல்வதாகக் கூறி என்னை அடிக்கத் தயாரானான். உடனே பெண் காவலாளி அவனுடைய காதில் ஏதோ சொல்ல, அவர்கள் என்னைப் போக அனுமதித்தனர்.

கேள்வி: வைத்திய அதிகாரி வருவதில்லையா?

பதில்: பெண்கள் பகுதிக்கு வைத்திய அதிகாரி எப்போதாவதுதான் வருவார். ஒரு ஆண் நேர்ஸ்தான் எங்களுக்குச் சிகிச்சை செய்வார். வயிற்றேட்டம், காய்ச்சல், தமிழ், இருமல், கண்நோய், சொறி, புண் எதுவந்தாலும் அவர் உயிர்ச்சத்து சி, பி மாத்திரைகள் தருவார். பெருந்தோட்டப் பகுதியில் இருந்து வந்த பெண்கள் பெரும்பாலானேர் கண் நோயினால் அவதிய ருகிருர்கள். எனக்கும் கண் நோய் வந்தபோது என்கணவர் கண் மருந்து கொண்டு வந்து கொடுத்தார். மற்றையப் பெண்கள் தங்களுக்கும் கொஞ்சம் தரும்படி முழங்காலில் மண்டியிட்டுக்கூட கெஞ்சினார்கள்.

கேள்வி: சமய வழிபாடுகள் எப்படி?

பதில்: சாமி அறை இருந்தாலும் சில கைதிகளே அங்கு செல்வர். ஆனால் மிகவும் கொடுமை செய்யும் பெண் காவலாளிகளே அதிக சமய நோக்குடன் புத்தரைத் தினமும் தொழுவர். முக்கால்வாசி பெண் காவலாளிகளுக்கும் எந்த விதமான பெண்மையான சூணங்களும் இல்லை.”

இவ்விளம்பெண், முன்பு ‘ஜெலண்ட்’ பத்திரிகையில் வந்த கதையைப் படித்ததாகவும், தானும். இந்த ‘சிறிய பெல்சன்’ போன்ற அனுராதபுரம் சிறைச்சாலையில் இருக்கும் துர்பாக்கியசாலிகளான கைதிகளின் துன்பத்தைக் குறைக்கத் தன்னுடைய பங்கைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுந்தது, என்றும் கூறி னால்.

“ஜெலண்ட்” பத்திரிகை செய்த சுதந்திரமான விசாரணையின் போது சிறைச்சாலை உத்தியோகத்தர்களிடமும் பெண்கள் பகுதிக்கு அடிக்கடி செல்லும் வருகையாளரிடமும் இருந்து பெற்ற தகவல்களிலிருந்து எந்த மனிதப் பிறவியும் பயப்படும் அளவில் சிறைச்சாலையின் நிலைமை இருக்கிறதென்று அறிந்தோம் இதில் வேதனை தரும் விஷயமென்னவென்றால் இச் சிறைச்சாலை ஸ்ரீ மகாபோதி, ஞவான்வலிசெயா, தூபராம மற்றும் ஏனைய பெளத்த கோயில்களில் இருந்து, சில நாறு யார் தூரத்தில் இருக்கிறது என்பதாகும்.

சடப்பொருள் என்று நினைத்தாயோ ? - கோவூ மகேந்திரன் -

மாலை ஜந்து மணியாகியும் வெயில் கனல் வீசிற்று. பங்குனிக் காய்ச்சல் சுள்ளென்று உடலில் சுட்டது.

பத்துநாள் சாப்பாடு இல்லாமல் பட்டினி கிடற்ற நாய்க்கூட்டத்தின் முன்னால் சாப்பாட்டுப் பார்சலை ஏறிந்தது போல... அந்த 'மினிபஸ்ஸ'க் கண்டதும் சனங்கள் பாய்ந்து ஏறிய காட்சிக்குப் பொருத்தமான உதாரணமாய் அவருக்கு அதுவே தோன்றியது.

'எந்த நேரத்தில் எது நடக்குமோ? எப்போது போக்குவரத்து எல்லாம் திடீரென ஸ்தம்பித்துப் போய்விடுமோ? என்ற பத்தடத்தில் மக்கள் பாய்ந்தார்கள். அவர்களிலும் பிழையில்லைத்தான் !'

ஆனாலும் அவர்கள் நாயாக வில்லை.

அவருக்குத் தெரியும். கிரிசாம்பாள் மாதிரிக் கடைசிவரையில் நின்றாலும் 'மினிபஸ்ஸின் மினிப் பெடியன்' விட்டுவிட்டுப் போகமாட்டான். பாய்ந்தோடிப் குழப்புக்குள் சேர்ந்து நச்சுக்கு படாமல் இறுதியாகத் தனித்து நின்ற அவனோ, மினிப் பெடியன் இராஜ உபசாரம் செய்து வரவேற்றான்.

'அக்கா, இடமிருக்கு வாங்கோ. உதிலை அடுத்த சந்தியிலை கனபேர் இறங்குவினம், இருக்கிறதுக்கு சீற்கிடைக்கும் வாங்கோ'

அவன் உபசாரம் செய்யாமல் இருந்திருந்தாலும் அவன் ஏறித்தான் இருப்பாள். 'நெருக்கடி' என்று இதை விட்டுவிட்டு அடுத்ததற்குக்காத்திருப்பதில் பயனில்லை. அடுத்ததும் இப்படி அல்லது இதைவிட மோசமான நிலையில்தான் வரக்கூடும்.

மேலே நீல நிற மேகத்தில் வெண்பஞ்ச முகில்கள் தலை தெறிக்க ஒடிக்கொண்டிருந்தன.

'அக்கா மேலே ஏறுங்கோ! இதிலை நின்டா விழுந்திடுவியன். உள்ளுக்குப் போங்கோ'.

அவள் மேலே ஏறியபின் திரும்பிப் பார்த்தாள். 'புற் போட்டில்' ஒற்றைக் கால் தூங்களில் ஏழுபேர்,

முகத்தை எந்தத் 'திசையில் திருப்பினாலும் மூக்குக் கண்ணாடி உடைந்துவிடும் போல இருந்தது. 'பாங்க்' கிலிருந்து புறப்படும் போதே கண்ணாடியைக் கழற்றி 'ஹாண்ட்பாக்' கில் வைத்துக் கொள்ளாத தன் மறதியைத் தனக்குள்ளாகவே நொந்து கொண்டாள். ஒற்றைக் காலை யாரோ சப்பாத்துக் காலால் நசித்தார்கள். வலியினால் முகத்தைச் சளித்துக் கொண்டவள் 'நசிபடும் இன்த்தில் நானும் ஒரு பிரதிநிதி' என்று நினைத்து உடனேயே சிரித்துக் கொண்டாள்.

'அண்ணை, காலை எடுங்கோ. என்றை கால் சம்பலாப் போச்சு'

'ஓ ஜீஆம் சொறி தெரியாமல் மிதிச்சிட்டன்'

முன்னால் நின்ற அரை நரைக் கிழவர் வாயெல்லாம் பல்லாக மந்தகாசம் செய்து அவளிடம் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்.

ஆண்களின் வியர்வை நெடி அவளைச் சுற்றிலும் அனல் காற்றூய் வீசியது. சீ..... உடலெங் கும் புழுக்கள் நெளிவது போல ஒரே அரியண்டம். ஒரு பொம்பிளை வேலைக்குப் போறதெண்டால், தனிக் கார் எடுத்து வைக்க ஒட்டிக் கொண்டு போற வசதியிருக்க வேணும். அல்லது நடந்து போகக் கூடிய அளவு தூரத்திலை வீடு இருக்க வேணும். இரண்டும் இல்லாட்டி வேலைக்குப் போகப்படாது.

அவளைவிடக் குறைந்த வயது— குறைந்த சம்பளம்—அந்த 'டைப்பிலை கிளார்க்' சத்தியா, சுகந்தரும் சுகந்தங்களையும் பூசிக் கொண்டு 'பாங்க்' கிற்கு வருவதைப் பார்க்க அவருக்குப் பெரிய அசூயை கிளம்பும். என்ன செய்வது? அப்பாவும், தாத்தாவும் ஊரை ஏமாத்திச் சேர்த்து வைச்சாக லட்சம், லட்சமாய் இருக்க

வேணும் கார் வாங்க? ம..... பெருமூச்சு ஒன்று பெரிதாய்க் கிளம்பி வெளிச் கவாசமாய்முடிவடைவதற்கிடையில்

மினிபஸ் 'பிரேக்' போட்ட தைச் சாட்டாக வைத்துக் கொண்டு பின்னால் நின்று தன் முழுஉடலும் அவள் மேல்படும்படி அவளுக்கு மேல் சாய்ந்தாள் ஒரு 'கலிங் கிளாஸ்'

அது எதிர்பாராத சாய்வு அல்ல, திட்டமிட்ட சாய்வு என்பதை அவள் இலகுவில் புரிந்து கொண்டாள். ஆனாலும் உடனடியாகன்றும் செய்ய முடியாத நிலை. வாயுள் கசந்த எச்சிலை வெளியே எட்டித் துப்பினாள். அவன் மீது விழுந்திருக்க வேண்டியது பாதையோரத்தில் சங்க மமாகியது.

இரண்டாவது முறையாக அவன் அவனது இடுப்புப் பகுதியில் கைபடும்படி நெரித்தபோது ஆறடி உயரத்தில் ஆஜானுபாகுவாய் நின்ற அவனது உள்நோக்கம் என்னவென்று கண்டுபிடிக்க முடியாதிருந்தது அவளால். அவன் காதருகில் குனிந்து மிக மெல்தாகும் அமைதியாகவும் அவன் சொன்னார்.

'தம்பி, நாங்கள் கலியாணம் கட்டிப் பிள்ளையும் பெத்த ஆக்கள்'

பக்கத்தில் வேறு யாருக்கும் கேட்டிருக்கலாம். நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை ஆனால் அவனுக்குக் கட்டாயம் கேட்டது என்பது. அவன் 'இறக்கம், இறக்கம்' என்று கத்திக் கொண்டு விழி பிதுங்கியைபடி பாய்ந்து இறங்கியேகத்தில் தெரிந்தது.

உன்மையாகவே திருமணம் செய்வதற்கு முன்னால் கூட. இப்படியானவர்களுக்கு இப்படியாகவும் இப்படி அமைதியாகச் சொல்லியிருக்கலாம் என்று இப்போது அவருக்குத் தோன்றியது. ஆனால் அப்போது அப்படி முடியவில்லையே!

அம்பனை முதல் மாசியப்பிட்டி வரை அவளுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்த கிழவி மாசியப்பிட்டிச் சந்தியில் கடக்கத்தையும் தூக்கிக் கொண்டு இறங்கியதுடன் பின்னால் அமர்ந்திருந்த ஒரு 'சதுர மூஞ்சி' திடீரெனப் பாய்ந்து வந்து அவளுக்குப் பக்கத்தில் இருந்த போதே சிறிது சந்தேகம் இருந்தது.

'இது ஏதோ கொழுவலுக்குத்தான் ஆள் வந்திருக்கு. 'பிக்பொக்கற் ஆகவும் இருக்கலாம் என்ற சந்தேகத்தில் அவள் தனது 'ஹாண்ட் பாக்கை' எடுத்து. அவன் இருந்த பக்கத்திற்கு மறுபக்கமிக அவதானமாய் வைத்துக் கொண்டாள்.

அவன் தள்ளத் தள்ள, அவளும் தள்ளித் தள்ளி, இனிமேல் தள்ள முடியாத அளவுக்கு ஒதுங்கியிருந்த போது,

அவன் மார்பில் குறுக்காகக் கட்டியிருந்த கையை அவள்பக்கம் நீட்டி, அவள் மார்பில் படும்படி திருப்பியோது.

அந்த ஒரு கணத்தில்—

அவள், பின்னர் நடப்பது, சூழல், எதையும் நினைத்தப் பார்க்காமல் திடீரென எழுந்து. அவனது கணத்தில் பளீர் பளீர் என்று திவலை பறக்க அறைந்த நிகழ்ச்சி—

'சனியன்..... அம்மாசிப் பீடை'

அப்போது அவளால் நிதானமாக இருக்க முடியவில்லை. இதோ இப்போது பிதுங்கிக் கொண்டு ஒடுகிறேன்! இவனைப் போல்த்தான் அவனும் அன்று அடுத்த தரிப்பில் பாய்ந்து விழுந்து இறங்கிக் கொண்டான். அதன் பின்னர்தான் இவளுக்குச் சல கண்டமாய் வியர்த்துக் கொட்டிற்று. பள்ளில் இருந்த மற்றவர்கள்.

'என்ன பிள்ளை? என்ன பிரச்சினை? என்ன நடந்தது?' என்று கேட்க, இவள் பதில் ஒன்றும் சொல்லாமல் மௌனமாகக் கண்ணீர் வடித்தாள்.

'இதென்ன கேள்வி? ஒரு குமரப்பின்னை, ஒரு பெடியனுக் குக் கைநீட்டி

அடிக்கிறதென்டால் என்ன நடந்தது என்று கேட்க வேணுமே? என்ன நடந்தது என்று அந்தப் பிள்ளை வாய்யாலை சொல்ல வேணுமே?' என்று இவளுக்கு வக்காலத்து வாங்க, இவள் அதற்கும் மௌன மாய் இருந்த நிகழ்ச்சி இன்னும் பசுமையாய் மனதில் நிழலாடு கிறது.

ஒரு நாள் மட்டுமா?

ஒருவனுக்கு ஒருநாள் ஊசிக் குத்தல்! இன்னெருவனுக்கு இன்னெருநாள் பிளேட் கீறல்!

'உன்றை வறட்டுரூங்கியாலைந் ஒரு நாளைக்கு எக்கச் சக்க மாய்ப் பிரச்சினைப்படப்போரும்' என்று அம்மா சொல்கிறுள்.

இப்படி எத்தனை நாள்கள் தான் சமாளிப்பது?

'இவங்களைல்லாம் என் ஞேடை சொறியிறத்துக்கு, நான் வடிவாய்த் தக்கதைவன்று சொர்ன விக்கிரகம் மாதிரி இருக்கிறது மாத்திரம் காரணமில்லை. நான் நடக்கும்போது பார்த்தால் மலர்ந்த புஷ்பங்கள் இரண்டு தத்துவது போலத் தோன்றுகிறது மட்டும் காரணமில்லை. என்றை கழுத்தில் ஒரு தாலிக் கொடி இல்லாமல் இருக்கிறதும் ஒரு காரணம்' என்று அவள் உணர்ந்த நாட்களில்தான் அது வரை வீட்டில் பேசப்பட்டு வந்த திருமணங்களையெல்லாம் தட்டிக் கழித்து வந்தவர், திடீரெனத் திருமணத்திகுச் சம்மதித்தான்.

இன்னும் ஏழு நாள்கள்! ஆறு, ஐந்து, நாலு, மூன்று. இரண்டு..... நாள்கள் வேகமாய்க் கொடி கட்டிப்பறந்தன. இப்போது அவள் கழுத்தில் கொடி ஏறிவிட்டது!

கொடியோடு பஸ்லில் ஏறும் போது ஒரு ஆறுதல்! 'அப்பாடா இனிமேல் இந்தக் குரங்குகள் சேட்டை விடாதுகள்' உண்மை தான்!

அவள் எதிர்பார்த்தபடி சில மாதங்களாய் அவளோடு ஒரு வரும் சொறியில்லை. அவளுக்கு அருகில் ஒரு 'சீற்' வெறுமையாக இருந்தாலும் கூடச் சில சமயங்களில் நின்று

கொண்டிருக் கும் சாரங்களும், வேட்டிகளும் காற்சட்டைகளும் அதில் அமர விரும்பாதவர்கள் போல நின்று கொண்டிருந்தார்கள்.

ஒவ்வொரு மாதமும் இந்த மூன்று நாளும் வேலைக்குப் போவது, அது பெண்களுக் கென்றே விதிக்கப்பட்ட தண்டனை! அவளால் நடக்கவே முடிய வில்லை! தேகமெல்லாம் ஒரே அலுப்பு!

'பாங்க்' கிலிருந்து பிரதான பஸ் நிலையத்திற்கு நடந்து வரச் சோம்பல்பட்டுக் கொண்டு அவள் பாங்கிற்கு முன்னால் இருந்த ஹால்ற்' டிலே நின்று கொண்டிருந்தாள். வீதி யில் ஜன நடமாட்டம் குறைவு தான். இப்தோது யார்தான் தேவையில்லாமல் வீதிக்கு வருகிறார்கள்? ஹாண்ட்பாக்கிலிருந்த 'ரீடர்ஸ் டைஜில்ஸ்டை' எடுத்து வாசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

யாரோ இருவர் சைக்கிளில் வந்தமாதிரி இருந்தது. அவள் கவனிக்கவில்லை.

கழுத்தில் ஏதோ அட்டை ஊர்ந்தது போல என்ன இது? அவள் சிந்தனை புத்தகத்தைவிட்டு மீண்டபோது அந்த வெழுத்த வெள்ளைச் சாரங்கள் இரண்டும் தூரத்தில் பறந்து கொண்டிருந்தன.

'ஜேயோ என்றை தாலிக் கொடி. கள்ளன்' அவள் பலமாகக் குழறிக்கொண்டிருந்தபோது நல்ல காலமாக அவ்விடத்தில் வந்த பாங்கமனைஜரின் கார் அவர்களைப்பிடித்துத் தாலிக்கொடியை மீட் டெடுத்தது.

அடுத்த நாள் அவனது கணவரே சொல்லிவிட்டார், 'நீர் கொடியை வைச்சிட்டு ஒரு மாலையைப் போட்டுக் கொண்டு போம்... பள்ளவென்று மின்னுற உந்தக் கொடியாலை உம் மடை உயிருக்கே ஆபத்து'

கொடியினால் உயிருக்கு ஆபத்து உண்மைதான். கொடி இல்லாவிட்டால் சுய களரவத்திற்கும் மரியாதைக்கும் ஆபத்து. இதை எப்படி விவரிடம் சொல்வது?

பழைய நிகழ்வுகளின் கணம் இவருக்கு என்னதெரியும்? நீரில் ஊறிய சாக்குப் போல அவளுக்குள்ளே இதயம் கணத்தது.

இப்போது அவள் மீண்டும் கண்ணி போலத் தோற்றுமளிக்கிறார்கள். மீண்டும் பிரச்சினை.

இன்று அந்தக் 'கூவிங் கிளாசடன்' ஏற்பட்ட பிரச்சினையில் கலங்கிய கண்களை மறைத்துக் கொள்ள, அவள் ஹாண்ட்பாக்கிலிருந்த பத்திரிகையைத் தூக்கிப் பார்த்துக் கொண்டாள்.

'சும் மா நோனை மானு எண்டு பத்திரிகையிலே ஏதோ எல்லாம் எழுதிருங்கள், இதைப்பற்றி... இந்த வகையான பெண்களின் பிரச்சினை பற்றி மக்கள் குரல் பகுதிக்கு எழுத வேணும்.'

இந்த நினைவுடனேயே உறங்கிப் போனவன் அடுத்த நாள் வேலைக்குப் புறப்பட்ட போது,

ஹாண்ட்பாக்கில் ஹாசி, பிளேட் ஆகியவற்றுடன் நினைவாக ஒரு 'காஞ்சோண்டி' மரக் கொப்பையும் எடுத்து வைத்துக் கொண்டாள்.

'சொறியிறவன் ஒரேயடியாகச் சொறிஞ்சு கொண்டு இருக்கட்டும்!'

நன்றி - மல்லிகை - ஜீன்.

கிறீன்றும் கொமன் சமாதான முகாம்

இங்கிலாந்தில் வண்டனுக்கு மேற்கிலே ஐம்பது மைல் தூரத்தில் கிறீன்றும் கொமன் என்னும் இடம் உள்ளது. இங்கு ஒரு பெரிய ஆங்கில இராணுவ முகாம் இருக்கிறது. அண்மைக்காலத்தில் இங்கு அமெரிக்கர் அனுவாயதங்களைக் கொண்டு வந்து குவித்து வருகின்றனர்.

அனுவாயத யுத்தத்தின் அபாயங்களை உணர்ந்த பெண்கள், இதற்கு எதிர்பட்ட தெரிவிக்கும் முகமாக இவ்விராணுவ முகாமுக்கு வெளியே ஒரு சமாதான முகாமை அமைத்துள்ளனர். 1981 ம் ஆண்டு முதல் இச்சமாதான பெண்கள் முகாம், மூன்று ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றது. தாய்மார், பாட்டிமார், உபாத்தி யாயர்கள், வேலை இழந்தவர்கள், மாணவிகள் இப்படிப் பலதரப்பட்ட பெண்கள் இம் முகாமில் பங்குபற்றி, நாட்டின் யுத்தக் கொள்கைக்குத் தங்களது அமைதியான எதிர்ப்பைத் தெரிவித்து வருகின்றனர், மழையோ, வெய்யிலோ, பனிக்குளிரோ, புயல் காற்றே, எந்நேரமும் அந்த இராணுவ முகாமுக்கு வெளியே, குறைந்தது ஐம்பது பெண்களாவது இருப்பார்கள். நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் இருந்து பெண்கள் வந்து இந்த முகாமில் தங்கி இங்குள்ளவர்களுக்கு உற்சாகம் கொடுப்பார்கள்.

இப்பெண்கள், இராணுவ முகாமுக்கு உள்ளே வந்து விடாதபடி கடுமையாகக் காவல் காக்கப்படுகிறது. சில சமயங்கள் இருந்தாலும் பேர் முதல் அறுநாறு பேர் வரை கொண்ட காவல் படையினர் காவல்வேலை செய்து வருகின்றனர். ஒன்பது மைல் சுற்றளவு கொண்ட இவ்விராணுவ முகாமின் வேலி மிக உயரமாகவும் இரும்புக் கம்பி களாலும் ஆனதாகும். இப்படியான கெடுபிடிகள் இருந்தும், சில மாதங்களுக்கு முன் னர் மூன்று பெண்கள் இராணுவ முகாமுக்குள் புகுந்துவிட்டனர். இவர்கள் எப்படி இம்முகாமுக்குள் புகுந்தனர் என்று இராணுவப் பாதுகாவலர் பெருங்குழப்பமும் அதிர்ச்சியும் அடைந்தனர்.

சிதுனம் - பெண்ணின் மரணவாசல்!

இந்தியப் பத்திரிகைகளில் பெண்களின் விபத்து மரணங்கள் பற்றி ஒவ்வொரு நாளும் செய்திகள் இடம் பெறுகின்றன, பெரும்பாலும் சமைக்கும் போது நெருப்புப் பித்து இறப்பதாக இச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. பாலைக் காய்ச்சும் போதோ, சோறு ஆக்கும் போதோ சேலையில் தீப்பிடித்துப் பெண்கள் இறந்து போவது சர்வசாதாரணமாகப் பத்திரிகைகளில் இடம் பெறுகின்றன.

சாதாரண விபத்துகள் போன்று தென்படும் இந்த மரணங்களை இந்தியாவின் பெண்ணுயரிமை இயக்கங்கள் சீதனச் சாவுகள் என்று குறிப்பிடுகின்றன. பெண்களுக்கு எதிரான வன் முறைகளின் மிகத் தீவிரமான வடிவமே இத்தகைய மரணங்கள் எனப் பெண்ணுயரிமை வாதிகள் கூறுகின்றனர். விபத்து போலைக் காணப்பட்டிரும் இம் மரணங்கள் கவனத்தை ஈர்ப்பவை; ஏன் இத்தகைய மரணங்கள்? என்ற ஆராய்ச்சியைத் தூண்டுபவை.

இத்தகைய மரணங்களின் எண்ணிக்கையும், அவற்றின் விபரங்களும் திகிலுாட்டுபவையாகும். 1983ம் ஆண்டு டெல்லி நகரில் 690 பெண்கள் தீக் காயங்களால் இறந்துள்ளனர். இவர்களுள் 270 பெண்கள் 18—25 வயதுக்கு உட்பட்டவர்கள், திருமணம் செய்தவர்கள். ஆனால் இம் மரணங்களில் மிகச் சிலவற்றைத் தவிர ஏனையவை ‘விபத்துகள்’ என்றே தீர்ப்பளிக்கப் பெற்றுள்ளன. ஆனால் இப்பெண்கள் திருமணமானவர்களாகவும், வயதால் இளையவர்களாகவும் இருப்பதும், கணவன் வீட்டிலேயே அவர்களுக்குத் தீக் காயங்கள் ஏற்படுவதும் பலரது கவனத்தையும் தூண்டின? உண்மையில் இவ் ‘விபத்துகள்’ எவ்வாறு ஏற்படுகின்றன என்பதை அறியத் தூண்டின. இம் மரணங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வும், எச்சரிக்கையும், அக்கறையும் பெண்கள் இயக்கங்கள் மத்தியில் ஏற்பட்டதன் பயனாக பல உண்மைகள் தெரியவந்தன!

பெண்ணைத் திருமணம் செய்வதற்காகக் கேட்கும் சீதனத்தின் தொகை மிக வேகமாக அதிகரித்து வரும் இந்நாட்களில் திருமணம் செய்த இளம் பெண்கள் தமது கணவர் வீட்டில் தீ விபத்தினால் இறப்பதும் அதிகரித்து வருவது தற்செயலானது அல்ல. பெண்கள் குழு ஒன்றினால் திரட்டப்பட்ட விபரங்களில் இருந்து டெல்லியில் 1982ம் ஆண்டு இறந்த 109 பெண்களில் 85 பெண்கள் திருமணம் செய்த வர்கள். அவர்களது சராசரி வயது 26. இவர்களில் எவ்வுமே விதவைகள் அல்ல. திருமணம் செய்யாத, வயது முதிர்ந்த பெண்களின் தீ விபத்து மரணங்களை ‘விட திருமணமான’, இளம் பெண்களின் மரணங்கள் தொகையில் அதிகமாகும்.

இம் மரணங்களைப் பொலிஸார் போதுமான அளவு விசாரிப்பதில்லை. இது மட்டுமல்லாமல், சில சமயங்களில் மரணமான பெண்ணுடைய கணவர் அல்லது ஆண் உறவு னரின் வேண்டுதலின் பேரில் மரணவிசாரணை, போஸ்ட்மோற்றம் ஆகியவை நடத்தாமல் விடப்பட்டுள்ளன. இந்த மரணங்கள் பற்றி பொலிஸார் அதிக அக்கறை எடுப்பதில்லை. இவை தற்கொலைகள் எனவும் விபத்துகள் எனவும் இலகுவாகத் தீர்ப்பளிக்கப்படுகின்றன. நடுநிலை வாய்ந்த விசாரணைகள் எப்போதும் நடைபெறுவதில்லை. மேலே பார்த்த 109 மரணங்களிலும் 72 விபத்துகள் என்றும் 34 தற்கொலைகள் என்றும் பொலிஸார் தீர்ப்பளித்தனர். 3 மரணங்களே பொலிஸாரினால் கொலைகள் என்று கூறப்பட்டன.

‘விபத்துக்கு’ உள்ளான பெண்கள் தமது மரணப்படுக்கையில் அளிக்கும் வாக்கு மூலங்களும் நம்பகமானவையாக இல்லை. ஏனெனில் இவ் வாக்குமூலங்கள் பெண்ணுடைய கணவர். உறவினர்கள் முன்னிலையிலேயே பதியப்படுகிறது. இந்த நிலையில் பெண் தனது உண்மையான நிலையைக் கூறமுடியுமா? கணவருடைய மாமன், மாமியுடைய கொடுமைகளுக்கும், சித்திரவதைக்கும் ஆளாகும் போதே வாய் திறவாத பெண்கள் தமது மரணப் படுக்கையில் எவ்வாறு உண்மையைக் கூறுதல் முடியும்?

இம் மரணங்கள் பற்றிய, பெண் இயக்கங்களின் தொடர்ந்த விசாரணைகள், இவற்றிற் பல கொலைகளே என்ற உண்மையைத் தெரிவித்துள்ளன. சீதனம் அதிகம் கொண்டுவரவில்லை என்றும், மேலும் சீதனம் தரும்படியும் கேட்டுக் கணவனும், கணவனது பெற்றேரும் பெண்களைக் கட்டாயப் படுத்துவதன் விளைவுதான். இம் மரணங்கள் தமது மனைவியர் மேல் மண்ணெய் ஊற்றி நெருப்புவைத்து விட்டு, சமைக்கும் போது நெருப்புப் பற்றி இறந்தாள் என்று பொலிசாரிடம் கூறிய எத்தனையோ கணவர்கள் பற்றி இப்போது தெரியவந்துள்ளது.

பெண்ணைத் தெய்வமாகவும், சக்தியாகவும் மதிக்கும் வழக்கம் உள்ள நாட்டில் நாளாந்தம் நடக்கும் இச் ‘சீதனச் சாவுகள்’ பலருக்கும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தலாம். சமீப காலமாகவே இவை இடம் பெறுகின்றன என்றும் தோன்றலாம். ஆனால் இவை வழக்கமாகவே இடம் பெற்றன என்பதும், இப்போது தான் வெளி உலகிற்குத் தெரியப்படுத்தப்பட்டன என்பதும் தான் உண்மை.

ஆதாரம்:- ‘சகலி. டெல்லி.

**பெண் விடுதலைக்கு உழைத்த
மாசிலாமணி மங்களம் மாள்**

— வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்

இவ்வருடம் மாசிலாமணி மங்களம்மாளின் நூற்றுண்டு ஆகும். இலங்கையில் தமிழ்ப் பெண்கள் மத்தியில் முதன்முதல் பெண்விடுதலை தொடர்பான கருத்துகளைப் பத்திரிகை மூலம் எடுத்துக் கூறியவர் இவர். பெண்களின் அரசியற் சுதந்திரம் பற்றியும், சிதனவழக்கத்தை ஒழித்தல் பற்றியும் தாம் பெண்களுக்காக வெளியிட்ட தமிழ்மகள் பத்திரிகையில் தொடர்ந்து எழுதிவந்தார். “நாம் ஆர்க்கும் குடியல்லோம்” என்பது இப் பத்திரிகையின் இலட்சிய வாசகம்.

இலங்கையில் அந்தியர் ஆட்சிக் காலத்தில் பாரம்பரியமும் மரபும் பேணி வீடுகளிலே தனி ஆசிரியர்களிடம் கல்வி கற்று வாழ்ந்த ஒரு சிலர் ஒரு பக்கமும் அந்திய மதப் பாடசாலைகளில், மேலைத் தேசப் பெண்களிடம் கல்வி கற்று, வெவ்வேறு மத, பண்பாட்டு அம்சங்களிடையே சிக்கி திண்ணறி உயர்கல்வி கற்று உத்தியோகம் வகித்த சிலர் ஒரு பக்கமுமாக பெண்களில் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த காலத்தில் புதியதொரு வீச்சினை றி அமுகப் படுத்தியவர் மாசிலாமணி மங்கம்மாள் (1884 — 1971) ஆவர்.

இவர் யாழ்ப்பாணம் வண்ணூர் பள்ளியைச் சேர்ந்த வழக்கறிஞர் கதிரவேற்பிள்ளையின் புதல்வி. குடும்ப பின்னனி காரணமாக இந்தியத் தொடர்புகள் வாய்க்கப் பெற்றிருந்தார்

கேத்சிய விழிப்புணர்க்கியும், போராட்டமும் இந்தியாவில் வீறு கொண்டெடுமுந்த காலத்தில் இலங்கையில் சமயத்தைப் பாதுகாக்கும் பணி மாத்திரம் தொடங்கப்பட்டிருந்தது. அரசியலைப் பற்றிய சிற்தனையோ சுதந் திர விருப்போ செல்வாக்குப் பெற வில்லை. இந்தியச் செய்திகளைக் கேள்வி யற்றும் பார்த்தும் சிறு சல்லல்புகள் தோன்றின. அவற்றைப் பிற்காலத் தில் பூதக கண்ணுடியில் பார்த்து மகி 1902 ம் ஆண்டின முன் இத்தகைய ஒரு சங்கம் இருந்ததாக அறிய முடியவில்லை இச் சங்கம் “மதசார்பற்றதாய் தமிழ் மகளிருக்குப் புதிய அறிவையும் தன் நம்பிக்கையும் ஊட்ட வல்லதாய்” அமைக்கப்பட்டதால் பெண் விடுதலையை நோக்கிய முதலாவது சங்கம் என வும் கொள்ளலாம். இச்சங்கம் தான் இந்தியா போய் வாழ்ந்த காலத்தில் நின்று விட்டதாக அம்மையார் கூறியுள்ளார்.

மக்குடிய ஒரு நிலை மாத்திரம் இருந்தது. ஆனால் இந்திய அரசியலோடு நேரடியாகக் கலந்துகொண்ட ஒரேயொரு இலங்கை கப் பெண்மணி மங்களம்மாள் ஒருத்தி தான் என்றே சொல்லவேண்டும். 1884 ம் ஆண்டு பிறந்த இவர் உயர்கல்வி பெற்றுர் எனக் கூறுவதற்கில்லை ஓரளவு கல்வி இவருக்கு இந்திய சுதந்திரப் போராட்டங்கள் பற்றிய நூல்களும் பத்திரிகைகளும் நிறையவே கிடைத்தன.

சழுக சேவையினால் மக்களைத் திருத்த வேண்டும் என்ற கருத்துக் கொண்டிருந்த இவர் தமது பதினெட்டாவது வயதில் “பெண்கள் சேவா சங்கம்” எனும் ஒரு நிலையத்தை வண்ணார் பாண்ணை பிற் தொடங்கினார். நாமறிந்த அளவில் இச் சங்கமே தேசிய உணர்வு பெற்ற இலங்கைப் பெண்களின் முதலாவது சங்கம் என்னாம் 1902 ம் ஆண்டின் முன் இத்தகைய ஒரு சங்கம் இருந்ததாக அறிய முடியவில்லை இச் சங்கம் “மதசார்பற்றதாய் தமிழ் மகளிருக்குப் புதிய அறிவையும் தன் ஏம்பிக்கையும் ஊட்ட வல்லதாய்” அமைக்கப்பட்டதால் பெண் விடுதலையை நோக்கிய முதலாவது சங்கம் என வும் கொள்ளலாம். இச்சங்கம் தான் இந்தியா போய் வாழ்ந்த காலத் தில் நின்று விட்டதாக அம்மையார் கூறியுள்ளார்.

இவரது கணவர் மாசிலாமணி இந்தியாவில் கல்வி கற்று முற்போக்கு வாதியாக விளங்கியவர். இவர் பல சீர் திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்ததோடு யாழ்ப்பாணத்தில் “தேசாபிமானி” (1915) எனும் பத்திரிகையையும் நடத்தி வந்தார். தமது மனைவி சுற்றுத்தவர்களை யும் தீவிரப் போக்குடையவர்களாக மாற்ற விழைந்தார். மாசிலாமணி “பீபிஸ் மக்ஜின்” எனும் ஆங்கில வாரப் பத்திரிகையையும் நடத்தி வந்தார்.

மாசிலாமணியின் தூண்டுகோ
லால் மங்களம்மாள் 1923 ம் ஆண்டு
“ தமிழ் மகள் ” எனும் பத்திரிகை
ஒன்றைத் தொடக்கினார். இது ஒவ்வொ
அகில இலங்கையிலும் பெண்களுக்கா
கத் தோன்றிய முதலாவது பத்திரிகை
எனத் திட்டவட்டமாகக் கூறலாம்.
மங்களம்மாளே முதலாவது பெண் பத்
திரிகையாளர் எனவும் கூறலாம். இப்பத்திரிகை
யாழ்ப்பாணத்திலும் சென்
ஜெயிலுமாகத் தொடர்ந்து 20 ஆண்டு
கள் மாத இதழாக வெளிவந்ததாகப்
யிற்காலப் பத்திரிகையொன்று கூறு
கின்றது. பின்னர் நிதிக் கல்டத்தினேல்
இழுங்கு குறைந்து ஈற்றில் வருடாந்த
இதழாக 1971 ம் ஆண்டுவரை நிலை
பெற்று அம்மையாளின் மறைவோடு
மறைந்துவிட்டது.

“நாமார்க்கும் குடியல்லோம்” எனும் இலட்சிய வாசகமும் பெண்களிற் சகல துறை முன்னேற்றம் பற்றிய நோக்கும் கொண்ட இப்பத்திரிகை பெண் விடுதலை பெண்களும் பெண்மை நலம் பேணுதல், தீண்டாமை, சீதனக் கொடுமை போன்ற பல புதிய நோக்குகளுக்கான கட்டுரைகளை தாங்கி வந்தது.

மங்களம்மாள் விவாகத்தின் பின் சிலகாலம் கணவரோடு இந்தியாவில் வாசம் செய்தார். அக்காலத்தில் இந்தியக் காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் சேர்ந்து காங்கிரஸின் முக்கிய தொண்டர்களுள் ஒருவரானார். 1924 ஆம் ஆண்டு கோவில்பட்டி எனும் ஊரில் நடந்த காங்கிரஸ் பெண்கள் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கி பேருரை நடாத்தும் அளவுக்கு அவருக்குச் செல்வாக்குப் பெருகி யிருந்தது. அக்காலத்தில் இந்தியாவிலேயே பெண்கள் பொதுப் பணிகள் ஆற்றுவது மிகக் குறைவு. 1927 ஆம் ஆண்டு சென்னையில் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் மகாநாடு நடந்த போது மகாத்மாகாந்தி வருகை தந்தார். அம் மகாநாட்டில் வரவேற்புக் குழுவில் அங்கம் வசித்து பற்பல பிரதே சங்களிலிருந்தும் வருகைதந்த பெருந்தலைவர்களின் பாராட்டுக்களை பெறும் எவ்விற்குச் சிறந்த தொண்டுகள் புரிந்த தோடு பெண்கள் அரங்கில் வரவேற்பு ரெயும் நிகழ்த்தினார்.

மங்களம்மாள் 1926 இல் இலங்கை வந்தார். பெண்கள் மகாநாடு ஒன்றைக் கூட்டி “தமிழ் பெண்களின் தற்கால நிலைமை” எனும் பொருள் பற்றிப் பேசினார். இவரது உரைகள் பலரையும் சிந்திக்க வைத்தன. 1926 இல் இந்திய அரசு ‘பெண்கள் அரசாங்கத்தில் அங்கம் வகிக்கக்கூடாது’ எனும் தடையை நீக்கியது. இதனை முதன் முதற் பயன்படுத்தியது சென்னை, பம்பாய் இரு மாகாணங்களுமே. எனவே 1927 இல் மாநகரசபைத் தேர்தலுக்குச் சில பெண்களையும் நிறுத்த வேண்டுமெனக் காங்கிரஸ் கட்சி தீர்மானித்தது. மங்களம்மாள் எழும்பூர் தொகுதியில் காங்கிரஸ்கட்சி சார்பில் தேர்தலுக்கு நின்றார். மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த ஜஸ்டிஸ்கட்சி நாட்டு ஒரு வரை எதிர்த்துப் போட்டியிட நின்ற

போதும் பலரது ஆச்சரியத்துக்கும் உரியவராக மிகச்சிறிய வாக்குகளாலேயே அவர் தோல்வியுற்றார். எனி னும் இலங்கைப் பெண்ணெருத்திக்கு இத்தகைய சிறப்பிடம் கிடைத்தமை பெருமைக்குரியதே.

மங்களம்மாள் இந்தியாவில் வாழ்ந்தாலும் இலங்கை அரசியலிலும் ஒருக்கன் வைத்தே இருந்தார் என்பது அவர் இலங்கைப் பத்திரிகைகளுக்கு எழுதிய கடிதங்களிலிருந்து தெரிகிறது. டொன்னூர் அரசியல் குழு இலங்கை வந்து அரசியல் சமூகநிலைகளை ஆராய் வதாக இருந்தது. அந்நேரம் இங்குள் னோர் தத்தம் அபிப்பிராயங்களை மனுக்களாக எழுதி அங்கே அனுப்பி வைத்தனர். அவற்றை ஆராய்ந்த பின்னரே குழு நேரடிச் சாட்சியம் பெற இங்கே வருவதாக இருந்தது. அந்நேரத்தில் மௌனமாயிருக்கும் இலங்கைப் பெண்கள் பற்றிய அசாத்தியக் கோபம் அவருக்கு.

இந்து சாதனப் பத்திரிகைக்கு ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் அவர் கடிதங்கள் எழுதினார். 26 - 10 - 1927 இல் எழுதிய கடிதத்தில் (இற்றைக்கு 57 வருடங்களின் முன்) ஆண்கள் தாம் அனுப்பிய மனுக்களில் பெண்கள் உரிமைகள் பற்றி ஏதாவது குறிப்பிட்டுள்ளார்களா? அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்கள் பற்றி அனுப்பியிருந்தார்களாயின் இலங்கைப் பெண்களின் கருத்துக்களையார் தெரிவிப்பது? இந்த அரசியற் குழுவில் இலங்கைப் பெண்களின் பங்கு என்ன? எனக் கேள்விகள் பலவற்றை சாட்டையடிகளாக எழுப்பினார். உலகப்பெண்கள் விழித்து விட்டதையும், இந்தியப் பெண்கள் வாக்கு உரிமை மட்டுமல்ல அரசாங்கத்திலும் அங்கம் வகிக்க முற்பட்டு விட்டார்கள் என்பதையும் எடுத்துக் கொடுத்தினால் போதுமாக அமைக்கப்பட்டு விடுவது தெரிவிக்கப்பட்டது. “அவர்கள் கேட்டார்கள் போராட்டுகள் உரிமை கிடைத்தது நாம் கேளாமல் எமக்கு உரிமைகள் தரப்படமாட்டா” எனக் கனல் கக்க எழுதினார்.

“..... சீ வெட்கம், ஒரு சின்ன விரலைத்தானும் நாம் அரசியலை நோக்கித் திருப்பவில்லை. வெளிநாட்டுப் பெண்கள் பாடுபடுவது கூட எம்மிடம் எவ்வித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்த வில்லை. எமது பிறப்புரிமைக்காகப்

போராடாத எம்மைப் பற்றி அவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள். எமது ஆண் சகோதரர்கள் எமது சீதனத்தினால் வாக்குரிமையைப் பெற்றதோடு பலர் பிரதிநிதித்துவ அமைப்பில் அமர்ந்து கொண்டு நம்மைப் பற்றி ஒரு சொல் தானும் தமது மனுக்களில் கூறவில்லையே சகோதரிகளே

எனக் குழுறும் அவரது குரவில் பெண்ணையைக்கான குரல் மாத்திரமல்ல பெண்களைத் தமது சொத்துக்கூக்களாக மட்டும் மதித்து அவர்களின் உரிமைக்காக்கு குரல் கொடுக்காத ஆண்கள் வர்க்கத்தையும், ஆண்கள் பெற்ற உரிமையையும் கூட அவர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட சீதனக்கொடுமையின் விளைவே என்பதையும் கூட டிக்காட்டும் கோபக் குரலையும் கேட்கி வரும். (அக்காலத்தில் சொத்துரிமையூட்டேயோர் வாக்குரிமைப் பெற்றனர்.)

டொன்னூர் அரசியற்குழு வந்து 15 நாட்களின் பின் 7. 12. 27 இல் கொழும்பு வாழ் சிங்களதமிழ்ப் பெண்கள் சிலர் சட்டசபைப் பிரதிநிதி ஆர். தமிழுமத்து அவர்களின் தாண்டுதலின் பேரில் பெண்கள் வாக்குரிமைச் சங்கம் ஒன்றை அவசரம் அவசரமாக அமைத்து 9ம் திகதி கூட்டங்கூடி அதன் பின்னரே மனு அனுப்பியுள்ளார்கள் சேர். பொன் இராமநாதனுலேயே என்னிநையாடப்பட்ட செய்கை இது. எனினும் மங்களம்மாள் கடிதம் சரியான இடத்தில் தைத்து வேலைசெய்து இலங்கைப்பெண்களைத் தட்டி எழுப்பி சாட்சியங்கள் கூறச் செய்து ஈற்றில் சர்வஜன வாக்குரிமை மூலம் உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ள தென்பதை நாம் மறக்குமதியாது.

அம்மையார் 1932இல் வண்ணைப்பண்ணையில் “மகளிர் தேசிய சேவைச் சங்கம்” எனும் மன்றத்தை ஆரம்பித்து வெற்றிகரமாக இயற்றியுள்ளார். மேலும் ‘தமிழ்மகளிர் சங்கம்’ என்பதொன்றும் இயங்கியுள்ளதாகத் தெரிகிறது. பெண்களுக்கு விவாகம் ஒன்றே முடிந்த பற்றாடுத்துவம் பெற்றுக் கொடுத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ள தென்பதை நாம் மறக்குமதியாது.

மங்களம் மாள் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போதெல்லாம் பெண்ணுரி மைக்காக வாதாடிப் பேசியிருக்கிறார். ஆனால் ஆண்களே விழிப்படையாத அக்காலத்தில் அவ்வளவு தூரம் அவர்கருத்துக்கள் செல்வாக்குப் பெறவில்லை. பெண்ணுரிமைக் கருத்துக்கள், “ஏதோ கத்துவது” என்ற ஒரு அலட்சியத் தெயே ஆண்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்

தின். அடக்க ஒடுக்கமான பெண்கள் மத்தியில் சமயம் அல்லாத எந்த ஒரு விடயமும் “அவமானத்துக்குரியதாகக்” கணிக்கப்பட்டது. கிராமங்களில் செல்வாக்கு இருந்தது. ஆனால் பயன்படுவதற்கு இன்று போல முன்பு அதிகமானங்கள் செயற்பட்டதில்லை. படித்த பெண்களையும் மேல்நாட்டு மோகம் கவர்ந்து கொண்டிருந்தமையால் சுதே

சியக்கருத்துக்கள் அங்கே செல்வாக்குப் பெறவில்லை. சமத்துவம், பெண்களின் அரசியல் சட்ட பாடு இன்றைய பல பெண்ணுரிமைக் கருத்துக்கள் அனைத்தையும் முதன்முதலாக அஞ்சாநெஞ்சுடன் கிடூகு வேலிச் சமுதாயத்தில் எடுத்துரைத்த, போராடிய, முன்னின் நுழைத்த முன்னேடிப் பெண் மாசிலா மனி மங்களம்மாள் அவர்களே.

ஒரு பெண் தனது கற்பை ஒரு ஆணினுல் தான் இழக்கிறார்கள் என்பதை எல்லோரும் அறிவர். ஆனால் பெண்ணை மட்டுமே யாவரும் குற்றம் கூறுவார்கள். விதவையை மனந்து அவளது பெயரைக் கெடுத்த ஆணைப்பற்றியோ அல்லது ஒரு பெண்ணைக் கற்பழித்து அவளது மரணத்திற்குக் காரணமாயிருந்த கொடியவளைப் பற்றியோ மௌனம் சாதிப்பார்கள். ஆண்கள் பெண்களை விட பலம் வாய்ந்தவர்களாக இருப்பதால் ஆண்களுக்குத் தண்டனை வழங்குவதைவிட, இறந்த பெண்களுக்குப் புகழ் பாடுதல் இலகுவானது போலும்!

— ஓசன்.

நம்மிடையே நடப்பவை

“வீட்டிலிருந்து என்னை இழுத்துச் சென்றபோது நான் கதறினேன்.” வல்வெட்டித்துரை பெண்கடத்தல் வழக்கில் சாட்சியம் — தினகரன் 2 - 1 - 84.

“கற்பழிப்பு, கொள்ளோ சம்பந்தமாக நான்கு சந்தேக நபர்கள் முருகண்டியில் கைது” — தினகரன் 5-3-84.

‘பதினெடு வயதுச் சிறுமியைக் கற்பழித்த இளைஞன் கைது’ (வவுனியா) — தினகரன் 5 - 3 - 84.

பலாத்துகாரம் செய்யப்பட்ட கண்ணியின் சடலம் பாழ மடந்த கிணற்றில். (அத்துருகிஸிய) தினகரன் 4-1-84.

“கணவன் மீணவியை விபசாரத்தில் ஈடுபடச் செய்த கொடுமை. (திருமலை) தினகரன் 5 - 4 - 84.

கள்ளிக்குளம் இளம் பெண் மரணம், கணவன் கைது. தினகரன் — 7 - 3 - 84.

மண்வெட்டித் தாக்குதலுக்கு 50 வயது மனைவி பலி. (மஸ்கெவிய) தினகரன் 9-3-84.

தெருவில் சென்ற பெண்ணை பலவந்தமாக வீட்டினுள் இழுத்துச் சென்று கெடுக்க முயன்றார் ஒரு அரசு ஊழியர். (தலைமன்னார்) — தினகரன் 31 - 3 - 84.

“ஐயோ! ஐயோ!! என்று குழற எதிரிகள் என்னைத் தூக்கிச் சென்றனர். நாரந்தனை கற்பழிப்பு வழக்கில் 17 வயதுப் பெண் சாட்சியம். தினகரன் 24 - 3 - 84.

“இரு மாணவிகளைத் தூக்கி சென்று கற்பழிப்பு. தோடுகளும் அபேஸ். தங்காலையில் 6 பேர் கைது.

வீரகேசரி 18 - 4 - 84.

பெண்களுக்கு எதிரான வன்செயல்கள் காலம் காலமாகத் தொடர்ந்து வருகின்றன. பெண்ணைத் துள்ளுறுத்தல் இயல்பான ஒன்றாக ஏற்கப்பட்டுவிட்டது. தர்மத்தைப் பற்றியும், அகிம்சையைப் பற்றியும் எல்லா வற்றுக்கும் மேலாகப் பெண்ணின் பெருமையைப் பற்றியும் பேசும் எமது நாட்டில் இவ்வண்செயல்கள் பல்வேறு வடிவங்களிலும் தொடர்ந்து இடம் பெறுகின்றன. எமது நாட்டில் சகல இனத்தவர் மத்தியிலும், பெண் அடக்கு முறையும், பெண்களுக்கு எதிரான வன் செயல்களும் காணப்படுகின்றன. இந்திகழ்ச்சிகளில் மிகச் சிலவே பத்திரிகைகளில் வெளியாகின்றன. வெளி உலகிற்குத் தெரிய வருகின்றன.

பெண்களும் தற்கொலையும்

எமது சமூகத்தில் தமக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகளைச் சுகிக்கவோ, எதிர்க்கவோ திராணியற்ற பெண்கள் தற்கொலை செய்வதன் மூலம் இக்கொடுமைகளில் இருந்து இலகுவாக விடுபடுகின்றனர். ஆனால் கொடுமைகள் அழிவதில்லை. அவை தொடர்கின்றன. தனது விருப்பத்துக்கு மாருண திருமணத்தை எதிர்த்து சீலை செல்வி சாவோ தற்கொலை செய்த போது மாசேது எதுதியதை இங்கு தருகிறோம். எமது பெண்கள் இதனைச் சிந்திப்பது பயன் தரும்.

ஒரு நபர் தற்கொலை செய்து கொள்வது சூழ்நிலை களினாலே தீர்மானிக்கப்படுகிறது. செல்வி, சாவோ உண்மையில் மரணத்தை விரும்பினா? இல்லை;

இதற்கு மாருக வாழ்க்கையை வேண்டுவதே அவளின் கருத்தாகும். ஆனால் அதை விட்டு செல்வி, சாவோ மரணத்தைத் தேடியமை, சூழ்நிலைகள் அதற்கு அவளைத் தள்ளியமையினாலேயே ஆகும். இச் சூழ்நிலைகளாவன. 1. சீன சமூகம், 2. சாங்ஷாவில் நன்யாங் தெருவில் வசிக்கும் சாவோ குடும்பம், 3. சாங்ஷாவில் கான்குயன் தெருவில் வசிக்கும் ஒரு குடும்பம் — இது செல்வி, சாவோ விரும்பியிராத கணவனின் குடும்பம். இந்த மூன்று காரணிகளும் மூன்று இரும்பு வலைகளாகி ஒரு முக்கோணக் கூட்டை அமைத்தன. இம் மூன்று வலைகளுக்குள்ளும் அகப்பட்டதால், அவள் தனக்கு இயன்ற வழிகளில் வாழ்க்கையைத் தேடுதல் பயன்றதாகவே இருந்தது. வாழ்வதற்கு எந்த வழியும் இருக்கவில்லை. வாழ்வுக்கு மறுதலை மரணமாகும். எனவே செல்வி, சாவோ இறப்பதற்கு நிர்ப்பந்திக்கப் பட்டாள்... இம் மூன்று காரணிகளிலும் ஒன்றுவது இரும்பு வலைபோன்று இல்லாவிடின் அல்லது இவ் வலைகளில் ஒன்றுவது திறந்திருப்பின் செல்வி சாவோ நிச்சயமாக இறந்திருக்க மாட்டாள். 1. செல்வி சாவோவினுடைய பெற்றேர் அவளை நிர்ப்பந்திக்காமல் அவளது விருப்பத்திற்கு விட்டுக் கொடுத்திருப்பின் அவள் இறந்திருக்க மாட்டாள். 2. செல்வி, சாவோவின் பெற்றேர் அவளை வருங்காலக் கணவனுடைய குடும்பத்தாரிடம் அவளது கருத்தை விளக்குவதற்கு அனுமதித்திருப்பின், அவர்களும் அவளது தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தைக் கொரவித்து அதனை ஏற்றிருப்பின் அவள் இறந்திருக்க மாட்டாள். 3. அவளது பெற்றேரும் அவளது எதிர்காலக் கணவனின் குடும்பமும் அவளது சுய விருப்பத்தை மறுத்திருந்தாலும், சமூகத்தில் அவளுக்கு ஆதரவாகப் பலமான பொதுசன அபிப்பிராயம் இருந்து, தனது பெற்றேரின் வீட்டிலிருந்து விலகி இன்னேர் இடத்தில் புகவிடம் தேடுதல் தவறானதாகக் கருதப்படாமல் கொரவிக்கப் பட்டிருப்பின் செல்வி, சாவோ நிச்சயம் இறந்து

திருக்க மாட்டாள். செல்வி, சாவோ இன்று இறந்தது இம் மூன்று இரும்பு வலைகளாலும் அவள் இறுக்கமாக பிணைக்கப்பட்டிருந்ததாலேயே ஆகும். (சமூகம், அவளது குடும்பம், அவளது வருங்கால கணவனின் குடும்பம்) அவள் வாழ்க்கையை வேண்டியது பயன்ற தாகவே அவள் மரணத்தைத் தேடவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டாள்.

நேற்றைய நிகழ்ச்சி முக்கியமானது பேசிச் செய்யப்படும் வெட்க்கேடான் திருமண முறையால் இது நடந்தது. இருளடைந்த சமூக நடைமுறையால் இது நிகழ்ந்தது. தலை நபருடைய விருப்பத்தை மறுப்பதாலும் தனது சொந்தத் துணைவைத் தேர்ந்தெடுக்கச் சுதந்திரம் கிடைக்காததாலும் இது நிகழ்ந்தது. இவ்விடையத்தில் அக்கறையுடையவர்கள் இந்நிகழ்ச்சி பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிப்பார்கள் என்றால், தனது காதலைத் தேர்வதற்கான சுதந்திரத்திற்காக ஒரு தியாகியுடைய இறப்பை அடைந்த ஒரு பெண்ணைக் கெளரவிப்பார்கள் எனவும் நம்பப்பட்டது.

பெற்றேர்களது குடும்பமும், எதிர்காலக் கணவனுடைய குடும்பமும் சமூகத்துடன் கட்டுண்டவை; அவை சமூகத்தின் அங்கமுமாகும். இவ்விரு குடும்பத்தினரும் ஒரு குற்றத்தைச் செய்தார்கள்; ஆனால் அக் குற்றத்திற்கு ஆதாரம் சமூகமதான் என்பதை நாம் விளக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இக் குற்றத்தின் பெரும் பங்கு அவர்களுக்கு சமூகத்தால் கையளிக்கப்பட்டது ஆனால் சமூகம் சிறந்ததாக இருந்திருந்தால், அக் குடும்பத்தினர் இக் குற்றத்தைப் புரிய விரும்பியிருப்பின் கூட அவர்களுக்கு அச்சந்தரப்பம் கிடைத்திருக்காது.

செல்வி, சாவோவினுடைய இறப்புக்கு காரணமான பல அம்சங்கள் எமது சமூகத்தில் இருப்பதால் எமது சமூகம் மிக அபாயகரமானது. இது செல்வி, சாவோவின் மரணத்துக்குப் பொறுப்பானது மாத்திரம் அல்ல; செல்வி, வீ, செல்வி, சன் போன்றேரின் மரணத்துக்கும் பொறுப்பாகலாம். இதுமட்டுமல்ல, பெண்களைப் போ

லவே ஆண்களையும் இச் சமூகம் கொல்ல வல்லது. இதற் குப் பலியாகக் கூடிய நாம் அனைவரும் எம் மீது இந்த மரணாடி விழ முன்னர் எம்மைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். நாம் இதைப் பலமாக எதிர்க்கவேண்டும். இன்னும் இறந்து போகாத மனிதர்களை எச்சரிக்க வேண்டும்; எமது சமூகத்தில் காணப்படும் என்னரைய திமைகளைக் கண்டிக்க வேண்டும்.

திருமணச்சீர்திருத்தத்திற்காக நாம் பிரசாரம் செய்வ தாயிருப்பின், முதலில் திருமணம் பற்றிய மூட நம்பிக்கைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக, திருமணம் விதியினால் முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்கப் படுகிறது என்ற கருத்து நீக்கப்பட வேண்டும். இந்த நம் பிக்கைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இவற்றைச் சாட்டாகச் கொண்டு பெற்றேர் திருமணகளை ஒழுங்குசெய்து மறைந்துவிடும். அதன் பின் 'கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையே நிலவும் ஒவ்வாமை' பற்றிய கருத்து சமூகத்தில் ஏற்படும், இக் கருத்தின் தோற்றத்துடன் குடும்பப் புரட்சியில் என்னிலடங்காதோர் பங்கு பற்றுவர். திருமண சுதந்திரம். காதற் சுதந்திரம் என்பவை. எமது சீரூபம் எங்கும் அலையெறியும்

தற்கொலையை நான் நிராகரிக்கிறேன் முதலில் மனிதனின் இலட்சியம் வாழ்க்கையை விரும்புவதாகும். இந்த மனித இயல்புக்கு மாருக சாவைத் தேடிப் போதல் தகாது... இரண்டாவது, சமூகம் மக்களுக்குச் சுலப நம்பிக்கைகளையும் மறுப்பதன் விளைவாகவே தற்கொலை நிகழ்ச்சித்து எனினும் இழந்த நம்பிக்கைகளைப் பெறுவதற்காக நாம் போராட வேண்டும் போராடியே இறுக்க வேண்டும் மூன்று வதாக தமது வாழ்க்கைக்குத் தைரியமாக முடிவைத் தேடிக் கொண்டவர்களை மச்கள் மதித்தாலும், அவர்கள் தற்கொலையை மதிக்கவில்லை. ஆனால் தற்கொலை செய்வதற்கு உந்திய 'மிருகத்தனமான பலத்திற்கு எதிர் ப்பைக் காட்டிய' தைரியத்தையே அவர்கள் கௌரவிக் கின்றனர்.

ஒருவர் தமது உயிரைத் தாமே மாயப்பதை விடப் போராட்டத்தில் இறப்பது மேலானது! போராட்டத் தின் இலட்சியம் மற்றவரால் கொல்லப்படுவது அல்ல; ஆனால் "உண்மையான ஜிருமையின் தோற்றுத்தை விரும்புதல்" ஆகும். ஒருவர் முயற்சிகள் செய்தும் இதனை அடையாதிருப்பினும் மரணம் வரை போராடி தன்னைத் தியாகம் செய்யின் அவரே உலசில் மிகவும் வீரமுடைய வர். எனியோருடைய நெஞ்சத்தில் அவரது மரணம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்

இன்னும் ஓர் பெண்கள் சுஞ்சிகை

- “தோழி” ஓர் அறிமுகம் -

— கஸ்துரி —

பெண்களைப் பற்றிய சிந்தனைகள் சமுதர்யத்தைத் தொடாத நிலையிலேயே கடந்தகாலம் மறைந்துவிட்டது. இக் காலத்தில் பெண்களைப்பற்றிய சிந்தனைகள் அரும்பத் தொடங்கியுள்ளமை ஆரோக்கியமான எதிர்காலத்தைக் காட்டுகின்றது. எனினும் இன்றுகூட தமிழ்தாமத் தாமே அறியாத நிலையில் எமது பெண்சமுதாயம் உள்ளது. இந்நிலையில் பெண்களைப்பற்றிய சிந்தனைகளும் சுருத்துப் பரிமாற்றங்களும் மிக மிக அவசியமானவை. கருத்துத் தொடர்புச் சாதனங்கள் பல்கிப் பெருகியுள்ள இக்காலத்தில் பெண்களைப் பற்றிய சிந்தனை சிறிதும் இன்றி அவைகளும் வர்த்தக ரீதியில் இறக்குமதி செய்யப்படும் சில சுஞ்சிகைகளே அவையாகும். இவற்றுக்கு உதாரணமாக மங்கையைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் இலங்கையில் வெளியாகும் பெண்ணின் குரல், தோழி. போன்ற சுஞ்சிகைகள் பெண்விடுதலையை யதார்த்தபூர்வமாக

நல்வாழ்விற்கான அத்திவாரமாக அமையும்.

இவ்வகையில் ஈழத்துப் பெண்களை வந்தடையும் சுஞ்சிகைகள் பெண்களை வெவ்வேறு கண்ணேட்டத்தில் சித்திரிக்கின்றன. பெண்களுக்காக வெளியிடப்படும் சுஞ்சிகைகளும் மரபுரீதியான தர்மபோதனையே செய்கின்றன. வீட்டுக்கு உள்ளேயே பெண்ணை பதிவிரதை என்ற நிலையில் அவளை நெறிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக இந்தியாவில் இருந்து வர்த்தகரீதியில் இறக்குமதி செய்யப்படும் சில சுஞ்சிகைகளே அவையாகும். இவற்றுக்கு உதாரணமாக மங்கையைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் இலங்கையில் வெளியாகும் பெண்ணின் குரல், தோழி. போன்ற சுஞ்சிகைகள் பெண்விடுதலையை யதார்த்தபூர்வமாக

அனுஞ்சின்றன அவற்றின் கண்ணேட்டமும் மாறுபட்டதாகவே அமைந்துள்ளது. அம்மாறுபாடானது பெண்கள் நிலையின் நிலைத்தை எமக்குக் காட்டுகின்றது. இதனை நாம் தோழி பற்றிய மதிப்பிட்டில் காணமுடிகின்றது.

"என் இனிய தோழி! என் அழைத்து ஈழத்துப் பெண்ணைத்திற்குத் தன்னை அறிமுகம் செய்யும் தோழியின் அறிமுகம் நன்றாக அமைந்துள்ளது. அதில் தோழியின் நோக்கும் போக்கும் ஒரளவு புலனுகின்றது. அடுத்துத் தோழி அவசியமாக அவங்களிக்கும் 'பெண் இனமே' என்ற தலைப்பிலான புதுக்கவிதை பெண்கள் நிலையை பழைய மரபை மீறி விளக்கிக் காட்டி வரும் பெண்விடுதலைக்கான பங்களிப்புப்பற்றிய தீர்வைக் கூருது வெறுமனே 'நின் பங்களிப்பைச் செய்'

என்று கூறுகின்றது ஆனால் அடுத்து வந்த கவிதை பழையமைக்கும் புதுமைக் கும் இடையிலான இயக்கவியலைக்கூறுகின்றது. நிஜவாழிக்கையைப் பிரதி பலிக்கின்றது.

பெண்விடுதலை பற்றிப் பலரும் பல விதமான கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ள இக்காலத்தில் அதுபற்றிய தெளிவான விளக்கத்தை வஜ்ரா கொடுத்துள்ளார் பெண்விடுதலையும் எமது சமூகம் என்னும் தலைப்பிலான இக் கட்டுரை எமது பெண்களுக்கு அவசியமானது. எடுத்த எடுப்பிலேயே பெண்விடுதலை என்று மேலோட்டமாகவும் ஆழ்ந்த சிந்தனையின்றியும் நம்மவர்கள் பலர் பலவித கருத்துக்களைக் கூறுவதுண்டு. நமது சமுதாயத்தில் பெண்விடுதலை சம்பந்த மாக எழுந்துள்ள ஏழு வகையான கருத்துக்களையும் கூறி, தனது கருத்தை முடிவாகக் கூறுகின்றார். பெண்விடுதலை என்பது மேல்நாட்டவரினால் புகுத்தப்பட்டது என்பன போன்ற பல முரண்பட்ட கருத்துக்கள் எமது சமூகத் தில் உள்ளன. சமூகமே யதார்த்தத் தின் பிரதிபலிப்பாக உள்ளது. எனவே பெண்விடுதலை பற்றி எமது கருத்துக்களை நாம் வகுத்துக் கொள்ளும் பொழுது இன்று இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ப் பெண்களின் யதார்த்த நிலையை அடிப்படையாகக் கொள்ளுதல் வேண்டும். என்னும் கருத்தை ஆசிரியர் கட்டுரையில் விவியுத்துகின்றார். இக் கட்டுரை வெள்ளைப் புருக்களைத் தன்னிரு கைகளால் விடுவான்''

உரை வாசகரிடையே தெளிவான சிந்தனையையும் ஏற்படுத்த வல்லது.

அடுத்து, அருண் விஜய ராணி எழுதிய “வாழா வெட்டி” என்னும் சிறுகதை பெண்கள் பிரச்சினையை தார்த்தமாகக் காட்டுகின்றது பெண்ணே பெண்ணின் எதிரி என்பதை ணையும் இதன் சாரம் எமக்குப் புலப்படுத்துகின்றது. பெண்ணே பெண்ணையைக்கு உரமிட்டு வளர்த்து வருவது எமது சமுதாயத்தில் நிலவுகின்றது. இதனால் பெண்கள் பாதிக்கப்படுவதும் பொம்மைகளாக வாழ்ந்து மடிவதும் கண்கூடு. இதனை எதிர்ப்பதாக இக்கதை அமைகின்றது. மாயியாரை எதிர்த்து வீட்டைவிட்டுச் செல்லும் மருமகளது நிலை குறிப்பிடத்தக்கதும் முற்போக்கானதுமாகக் காட்டப்படுகின்றது இவ்வாறே சி. நடனராணி, எழுதிய ‘‘பிரதிபலிப்பு’’ என்னும் சிறுகதையும் பெண்ணையைத் தெளிவாகப் படம் பிடிக்கின்றது ஆயினும் தீர்வுக்கான பாதையைக் காட்டாது விட்டது ஒரு குறையாகவுள்ளது. அடுத்துப் பெண்ணும் சிலுவையும் என்னும் கவிதை பெண்கள் நிலையை உள்ள வாறு விளக்குவதுடன் அதன் எதிர்காலம் பற்றிய நிர்ணயத்தையும் கூறுகின்றது.

சிலுவைகள் சிதற
இவள் ஒருநாள் எழுவாள்

என்பது நன்பி கை ஊட்டுவதாக உள்ளது. இறுதியில் தோழி யின் நோக்கிற்கும் போக்கிற்கும் சிகரம் வைத்தான் போல் ‘‘பொதுவடமைக் கொள்கையும் பெண்களும் என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரை அமைந்துள்ளது. சரண்டவற்ற சுதந்திரமான வாழ்க்கையைப் பெண்கள் அடைவதானால் அது பொதுவடமை சமுதாயத்தில்தான் சாத்தியமாகும் எனக் கட்டுரை ஆசிரியர் விளக்குகின்றார். இறுதியில் எழுவாய் தோழி! என்னும் மிதிலாவின் புதுக்கவிதை உற்சாகம் ஊட்டுவதாயுள்ளது.

மொத்தத்தில் பெண்கள் பிரச்சினைகளை முனைப்பாகக் காட்டும் இப்பத்திரிகையின் படைப்புக்கள் ஒவ்வொன்றும் பெண்களும் மனிதப் பிறவிகள் தாம் என்பதை உணரவைக்கின்றன. கண்மூடித்தனமாகவோ கட்டுக்கடங்காமலோ பெண்விடுதலை கதைக்காது சமூகப் பொருளாதார விடுதலையுடன் பெண் விடுதலையும் இணைந்து செல்ல வேண்டும் என்பதைச் சொழி உணர்த்துகின்றது. சரண்டவற்ற புதிய சமூகத்தைப் படைப்பதற்கான சகல பணிகளிலும் தோழியின் பங்கு சாத்திரமானதாக அமையலாம். அது அதன் வளர்ச்சியில் தங்கியுள்ளது.

இந்தியாவில் பெண்கள் தொடர்பான ஆய்வு:

ஒரு தேசிய மகாநாடு

— சித்ரா.

இவ்வருடம் ஏப்ரல் மாதம் 9ம் திகதியிலிருந்து 12ம் திசீலிவரை பெண்கள் ஆய்வு தொடர்பான இரண்டாவது தேசிய மகாநாடு இந்தியாவில் திருவணந்தபுரத்தில் நடைபெற்றது. இம் மகாநாடு பெண்கள் ஆய்வுக்கான இந்திய சங்கத்தினால் ஒத்துசெய்யப்பட்டது. கேள்வது அழிய சிறிய தலைநகரான திருவணந்த

புரம் நான்கு நாட்களும், வடக்கே ஜமீமு காஷ்மீரிலிருந்து தெற்கே மதுரை வரை இந்தியாவின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலிருந்து மகாநாட்டிற்கு வந்திருந்த பெண்களால் நிறைந்து காணப்பட்டது. இலங்கையரான எமக்கோ இந்நான்கு நாட்களும் அளப்பரிய ஆர்வமும் உற்சாகமும் உரனும் தருவனவாக அமைந்தன. புதிய பயன்பரும் தொட

ர்புகளையும் தோழமைகளையும் பெறவும் முடிந்தது.

மகாநாட்டின் பொதுவான அடிக்கருத்து Gender Justice — என்பதாகும். மகாநாடு மூன்று பயிற்சிகள் எங்கள் கூக்கப்பட்டிருந்தது. பயிற்சிகள் களங்கள் ஒவ்வொன்றும் நான்கு தொடர்களாக நடந்தன

பயிற்சிக்களங்கள் :—

- 1) பெண்களும் சட்டமும் சட்ட ஆய்வுகளும்.
- 2) பெண்களது வேலையும் தொழி லும்.
- 3) அரசியல் நடைமுறையில் பெண்கள் ஆசிய மூன்று தலைப்புகளில் இடம் பெற்றன.

முதலாவது பயிற்சிக்களத்தை லோதிகாசர்க்காரும் இரண்டாவதை தேவகிஜெயனும் மூன்றாவதை வீர மஜிம்தாரும் நெறிப்படுத்தினர். பேச்சாளர்களாகவும் பல்வேறு ஸ்தாபனங்களின் பிரதிநிதிகளாகவும் சமார் 450 பேர் இம் மகாநாட்டில் கல்ந்து கொண்டனர். இவர்களிற் சில ஆண்களும் இருந்தனர்.

பயிற்சிக்களங்கள் மூன்றும் ஏக காலத்தில் நடந்தன. அரசியல் நடைமுறையில் பெண்கள் என்ற பயிற்சிக்களத்திலேயே நான் முழுமையாகப் பங்குபற்றினேன். ஏனைய பயிற்சிக்களங்களின் போக்கினை அறிவு வதற்காக இடையிடை அவற்றுக்கும் சென்றேன். அரசியல் நடைமுறையில் பெண்கள் நான்கு தொடர்களாக — சுதந்திர இயக்கத்தில் பெண்கள், விவசாய, தொழிலாள், குழுக்களைச் சமூக இயங்களிற் பெண்கள் சம்பரதாயமான அரசியலிற் (Formal Politics) பங்குபற்றல் கருத்தோட்டங்கள் — என வகுக்கப்பட்டு கட்டுரைகள் படிக்கப்பட்டன. இக் கட்டுரைகளிற் சில அரசியலிலோ வரலாற்றிலோ இதுவரை கற்கப்படாத, கவனங்களுக்கு செலுத்தப்படாத பகுதிகளைத் தொட்டு ஆராய்ந்தன. கே. வலிதான்பவரின் தெலுங்கான புரட்சியிற் பெண்கள், மண்டாவால்கினுடைய மகாராஷ்டிரப் போராட்டங்களிற் தாலித் தெப்பன் கள், மீராவேலாயுகனின் கலிப்போல் பெண்தொழிலாளர்களும், வர்க்கப் போராட்டங்களும், சாயாதாதரின் பெண்கள் இயக்கமும் இடதுசாரி அரசியலும் போன்ற கட்டுரைகள் கவனத்தை மிகவும் கவர்ந்த கட்டுரைகளாகவும். இவை தனிருப்பு இப்பயிற்சிக்களத்தில் கலாசார இயக்கங்கள் என்ற ஒரு உபபிரிவில் சரோஜினி சின்திரிலின் வைஷ்ணவ இயக்கத்தில் பெண்கள், நீராதே சாயின் பக்தி இயக்கத்தின் பெண்கள் என்ற இரு கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றன.

பெண்களும் சட்டமும் சட்ட ஆய்வுகளும் என்ற பயிற்சிக்கள் மூலம் பெண்கள் வேலையும் சட்டமும், பெண்களும் குடும்பமும், சொத்துடைய பெண்கள் போராட்டம், பெண்களின் உடலும் சட்டமும் என நான்கு தொடர்களாக அமைந்தது. இவற்றில் பெண்களும் குடும்பமும் என்ற தொடர்மிகச் சுவையான பயனுள்ள சர்ச்சைகளால் நிறைந்தது. குடும்ப உருவாக்கம், திருமணம், குடும்ப உறவுகள், மனைவி கணவன், தாய் மகன் முரண் பாடுகள், குழந்தைகள் தொடர்பான சட்டங்கள் போன்றவை குறித்து நிறைய விவாதங்கள் நடந்தன. அறிவர்ந்த, தீவிரமான, பாரம்பரியத்தை விமர்சிக்கும் சிந்தனைப் போக்குகளைக்காணமுடிந்தது.

மேற்கூறிப்பிட்ட பயிற்சிக்களங்கள் தனிருப்பு சில கருத்தரங்களும் நடைபெற்றன. அவற்றில் ஒன்று கேரளப் பெண்கள் பற்றி ஏப்ரல் 11ம் திங்கள் கேரளப் பல்கலைக்கழக சௌறா மண்டபத்தில் நடைபெற்ற கருத்தரங்கு கேரளத்துப் பெண்கள் நிலையைச் சற்று உயர்த்தி மிகைப்படக் கூறுவதான் கருத்துகள் இதில் இடம்பெற்றன. இவை குறித்து மகாநாட்டில் கேரளப் பிரதிநிதிகளின் முனுமுனுப்பையும் கேட்க முடிந்தது.

மகாநாட்டுக்கு வந்திருந்தோரைச் சிறுசிறு குழுக்களாக சேர்த்தும் சில சர்ச்சைகள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. அவற்றில் ஒன்று பெண்களும் தொடர்பு சாதனங்களும் என்பதாகும். இதனை பெண்வியைச் சேர்ந்த கமலாபாசின் மூன்னின்று ஒழுங்கு செய்தார் மகாநாட்டின் இறுதி நாளன்று மதிய உணவுக்குப் பின் கிடைத்த சொற்பநேரத்தில் இது ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. தத்தமது சொந்த ஊர்களுக்குத் திரும்புவதற்காக ஒழுங்குகளைச் செய்து கொண்டிருந்த அந்த அவசரத்திலும் பல பெண்கள் உற்சாகமாக இதில் கலந்து கொண்டனர். இந்திய சினிமாப் படங்கள் பலவற்றையும், பத்திரிகைகளையும், விளம்பரங்களையும் உதாரணம் காட்டி, பெண்கள் பற்றி எத்தகைய மனினமான ஆபாசமான கருத்துகள் வெளிபடுத்துகின்றன எனப் பலர் உணர்ச்சியுடன் பேசினர். இவ்வருடம் போலாரிடம் தோற்றுவித்தது மகாநாட்டின் வெற்றிக்கு ஒரு பெற்றுவரி மாதம் கோலாலம்பூரில்

ஆசிய பசிபிக் அபிவிருத்தி நிலையத்தில் நடைபெற்ற ஆசியப் பெண் ஆய்வாளர்களுது மகாநாட்டிலும் பெண்களும் தொடர்புச் சாதனங்களும் பற்றி ஆராய்வதற்கும் மாற்று வழிகளை மேற்கொள்ளவும் ஒரு ஆராய்ச்சித் திட்டம் வகுக்கப்பட்டதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

இம் மகாநாட்டை ஒட்டி கேரளப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்த புத்தகக்கண்காட்சியும் முக்கியமானது. பெண்கள், பெண்கள் இயக்கங்கள் தொடர்பாக உலகின் பல பாகங்களிலும் இருந்து வெளிவந்துள்ள நூல்கள் பலவற்றை தேர்ந்து ஒழுங்குபடுத்தி இதனை அமைத்திருந்தனார். “பெண்கள் பற்றி ஆய்வு ?...” என்று அலட்சியமாக முகஞ்களிக்கும் யாழ்ப்பானத்துப்புத்தி ஜீவிகள் இக் கண்காட்சியைப் பார்த்திருக்க வேண்டும். இன்றைய அறிவுகளின் முக்கிய பகுதியாக பெண்கள் ஆய்வு வளர்த் தொடங்கிவிட்டது. என்ற கருத்தை இக் கண்காட்சி மேலும் உறுதியாக்கிற்று. எமது நாட்டில் குறிப்பாக தமிழ்ப் பகுதிகளில் இது எப்போ சாத்தியமாகும் என்ற அங்கலர்யப்பும் கூடவே எழுந்தது.

இம் மகாநாட்டின் இன்னேர முக்கியமான அம்சம்; பல்வேறு பிரதேசங்களையும் சார்ந்த பெண்கள் மொழி, இன்வேறுபாடின்றி பெண்கள் என்ற பொதுத்தளத்தில் தொழுமையைச் செலுத்த முடிந்தது. கொள்ளலுடனும் ஒன்று கூடியமைதான். நிலைமைகளையும் பிரச்சனைகளையும் புரிந்து கொள்வதில் இவர்கள் அளவில்லாத அக்கறை காட்டினர். உணவு இடைவேளைகளிலும் இரவுநேரங்களிலும் தான் அதிகம் கலந்து கைதைக்கு முடிந்தது. பக்கத்தில் இருப்பவரிடம் ‘‘நீங்கள் எங்கிருந்து’’ என்று தொடங்கும் உரையாடல் அடுத்த சில நிமிடங்களில் நெருக்கமானதாகவும் ஆழமான தாகவும் ஆழமான தாகவும் மாறி விடுவது பெறும்பால் ஆலும் நிகழ்ந்தது. இந்தச் சந்திப்புகள் தொடர்ந்து வேலை செய்வதற்குறிய உற்சாகத்தையும் நாம் தனித்துவிடவில்லை என்ற ஆறுதலையும் அளித்தன. மிகுந்த தன்னம்பிக்கையையும், மன உறுதியையும் பெரும்பாலோரிடம் தோற்றுவித்தது மகாநாட்டின் வெற்றிக்கு ஒரு சான்றாகும்.

அந்திக்கு எதிராக அணிதிரண்ட அன்னையர்

ஆகஸ்ட் மாதம் 24ம் திகதி யாழ்ப்பாண நகர் தனது வரலாற்றில் கண்டிராத் புதியதொரு நிகழ்வுக்குச் சான்று கூறியது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு எங்கிலுமிருந்து வந்து சேர்ந்த சுமார் 2000 தாய்மார் யாழ்ப்பாண நகரின் தெருக்களில் சுலோக அட்டைகளை ஏந்தியவாறு அமைதியாக அணிவகுத்துச் சென்றனர். நோயாளிகள், ஊனமுற்றவர்கள் உட்பட இளைஞர்களையும், சிறுவர்களையும் பாரபட்சமின்றிக் கைது செய்வதை எதிர்த்தும், கைது செய்த அப்பாவிகளை விடுவிக்கவும் கோரி அன்னையர் சுலோக அட்டைகளுடன் இவ்வார்வலத்தில் அணிதிரண்டனர். “எமது பிள்ளைகளைத் திருப்பித்தா!” “ஊமைகளும் ஊனம் உற்றேரும் செய்த குற்றம் என்ன?” “கஞ்சி ஊற்றுபவரைக் கைது செய்யாதே” போன்ற தமிழ், ஆங்கில, சிங்களம் ஆகிய மொழிகளில் எழுதப்பட்ட சுலோக அட்டைகளைத் தாங்கி இவர்கள் யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரின் செயலகத்தை நோக்கிச் சென்றனர். அங்கு தமது புதல்வர்களை விடுவிக்கக் கோரும் விண்ணப்பம் ஒன்றை அரச அதிபரிடம் கையளித்தனர். அன்னையர் முன்னணி என்னும் அமைப்பு இந்த ஊர்வலத்தை ஒழுங்கு செய்திருந்தது.

இந்த தாய்மாருக்கு பெண்ணின் குரல் தனது ஆதரவையும் பாராட்டையும் தெரிவிக்கிறது.

PENNIN KURAL — 7
(Voice of women in Tamil)

பெண்ணின் குரல் - 7

1, ஜயகொந்தா ஒழுங்கை,
கிருல் வீதி,
கொழும்பு-5.

உள்ளடக்கம்

★ எமது கருத்து	— 1
★ ஜூலை 1983 இன் வன்செயல் பெண்ணின் குரல் வருந்துகின்றது	— 2
★ பெண்ணின் எதிரான் வன்செயல்கள் - குமாரி ஜெயவர்தனு - தமிழில்: சித்ரா	— 3
★ ஜிதீகங்கள் தகர்க்கப்படுகின்றன	— 7
★ இருட்டில் சில கருப்பு மலர்கள் - மூல்லையூரான்	— 9
★ அனுராதபுரம் சிறைச்சாலையில் பெண் கைதிகள்	— 10
★ சடப்பொருள் என்று நினைத்தாயோ - கோகிலா மகேந்திரன்	— 12
★ கிறீன்ஹும் கொமன் சமாதான முகாம்	— 14
★ சீதனம் — பெண்ணின் மரணவாசல் - ஆதாரம்: 'சகலி' தெல்லி.	— 15
★ பெண் விடுதலைக்கு உழைத்த மாசிலாமணி மங்களம்மாள். - வள்ளிநாமசி இராமலிங்கம்	— 16
★ நம்மிடையே நடப்பவை	— 18
★ பெண்களும் தற்கொலையும்	— 19
★ இன்னும் ஓர் பெண்கள் சஞ்சிகை “தோழி ஓர் அறிமுகம்” - கஸ்தூரி	— 20
★ இந்தியாவில் பெண்கள் தொடர்பரன் ஆயவு: ஒரு தேசிய மகாநாடு - சித்ரா	— 21

எமது நன்றி:

சுந்தர் பக்கேஜிங் இண்டஸ்ட்ரீஸ்
உரிமையாளர்களுக்கும்
ஊழியர்களுக்கும் எமது நன்றி.

அச்சு: சுந்தர் பக்கேஜிங் இண்டஸ்ட்ரீஸ், 74, ஹில் ஸ்ட்ரீட், தெஹிவெளை.

பெண்ணின் குரல்

பெண்களின் இன்றைய நிலைமையை
எடுத்துக் கிளக்கும்
பெண்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி
பகுத்தறிவுக் கோட்பாட்டுடன் போராடும்
பெண்களால், பெண்களுக்காக மூம்மொழிகளிலும்
பிரசரிக்கப்படும் இலங்கைப் பெண்களின்
உரிமையான ஒரே சஞ்சிகை.

காந்தா ஹலி

(காந்தா ஹண்ட)

பெண்ணின் குரல்
Voice of Women
(வொயிஸ் ஓப் விமன்)

பெண்ணின் குரல்

(ஒரு சில பிரதிகள் விற்பனைக்கு உண்டு)
இலக்கம் 1 — விலை 2 ரூபா 50 சதம்
இலக்கம் 6 — விலை 5 ரூபா
(தபால் செலவு ரூபா 1)

VOICE OF WOMEN

(பெண்ணின் குரல் ஆங்கிலத்தில்)

(ஒரு சில பிரதிகள் விற்பனைக்கு உண்டு)
இலக்கம் 3 — விலை 5 ரூபா
(தபாற் செலவு ரூபா 1)

சுந்தரா :

கந்தா ஹலி 4 இதழ்களுக்கு	ரூபா 20-00
பெண்ணின் குரல் ..	ரூபா 20-00
VOICE OF WOMEN ..	20-00
(தபாற் செலவு உட்பட)	

விபரங்களுக்கு :-

ஆசிரியர்,
“பெண்ணின் குரல்”
1, ஜயகொந்தா ஒழுங்கை,
கிருல் வீதி,
கொழும்பு-5.